BENDROJO TEISMO (pirmoji išplėstinė kolegija) SPRENDIMAS

2019 m. balandžio 10 d.*

„Subsidijos – Indijos kilmės kaliojo ketaus vamzdžių ir vamzdelių importas – Įgyvendinimo reglamentas (ES) 2016/387 – Galutinio kompensacinio muito nustatymas – Indijos sistema, pagal kurią nustatytas geležies rūdos eksporto mokestis ir eksportui skirtos geležies rūdos vežimui geležinkeliais nepalanki dvilypė politika – Reglamento (EB) Nr. 597/2009 (pakeistas Reglamentu (ES) 2016/1037) 3 straipsnio 1 dalies a punkto iv papunktis – Finansinis indėlis – Prekių tiekimas – Veiksmai, kuriais privačiam subjektui „pavedama“ vykdyti finansinio indėlio suteikimo funkciją – Reglamento Nr. 597/2009 4 straipsnio 2 dalies a punktas – Subsidijos specifika – Reglamento Nr. 597/2009 6 straipsnio d punktas – Naudos apskaičiavimas – Žala Sąjungos pramonei – Priverstinio kainos sumažinimo ir žalos skirtumo apskaičiavimas – Priežastinis ryšys – Galimybė susipažinti su konfidencialiais antisubsidijų tyrimo duomenimis – Teisė į gynybą“

Byloje T-300/16

Jindal Saw Ltd, įsteigta Naujajame Delyje (Indija),

Jindal Saw Italia SpA, įsteigta Trieste (Italija),

atstovaujamos advokatų R. Antonini ir E. Monard,

ieškovės,

prieš

Europos Komisiją, atstovaujamą J.-F. Brakeland ir G. Luengo,

atsakovę,

palaikomą

Saint-Gobain Pam, įsteigtos Pont a Musone (Prancūzija), atstovaujamos advokatų O. Prost, A. Coelho Dias ir C. Bouvarel,

įstojusios į bylą šalies,

dėl SESV 263 straipsniu grindžiamo prašymo panaikinti 2016 m. kovo 17 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentą (ES) 2016/387, kuriuo nustatomas galutinis kompensacinis muitas importuojamiems Indijos kilmės kaliojo ketaus (dar vadinamo ketumi su rutuliniu grafitu) vamzdžiams ir vamzdeliams (OL L 73, 2016, p. 1), kiek jis susijęs su ieškovėmis,

* Proceso kalba: anglų.

BENDRASIS TEISMAS (pirmoji išplėstinė kolegija),

kurį sudaro pirmininkė I. Pelikánová, teisėjai V. Valančius, P. Nihoul, J. Svenningsen (pranešėjas) ir U. Öberg,

posėdžio sekretorė S. Bukšek Tomac, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2018 m. liepos 4 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

Ginčo aplinkybės

1 Ieškovės *Jindal Saw Ltd*, pagal Indijos teisę įsteigta privati bendrovė, ir *Jindal Saw Italia SpA*, *Jindal Saw* priklausanti Italijos bendrovė, gamina ir parduoda, be kita ko, kaliojo ketaus vamzdžius ir vamzdelis, skirtus Indijos rinkai ir eksportui. Šioje byloje nagrinėjamu laikotarpiu trys susijusios bendrovės, t. y., be *Jindal Saw Italia*, taip pat *Jindal Saw España SL* ir *Jindal Saw Pipeline Solutions, UK* (toliau kartu – *Jindal Saw* pardavimo subjektai), pardavinėjo *Jindal Saw* prekes Europos Sąjungoje.

2 2014 m. lapkričio 10 d. *Saint-Gobain Pam*, *Saint-Gobain Pam Deutschland GmbH* ir *Saint-Gobain Pam España S.A*. (toliau – skundo pateikėjos), remdamosi 2009 m. lapkričio 30 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1225/2009 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių (OL L 343, 2009, p. 51) su pakeitimais, padarytais 2014 m. sausio 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 37/2014 (OL L 18, 2014, p. 1) (pakeistas 2016 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) 2016/1036 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos Sąjungos narėmis nesančių valstybių (OL L 176, 2016, p. 21)), Europos Komisijai pateikė skundą pagal Reglamento Nr. 1225/2009 5 straipsnį, kad ši pradėtų antidempingo tyrimą dėl Indijos kilmės kaliojo ketaus vamzdžių ir vamzdelių importo.

3 2014 m. gruodžio 20 d. *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* paskelbtu pranešimu (OL C 462, 2014, p. 35) Komisija pradėjo aptariamo importo antidempingo tyrimą (toliau – antidempingo procedūra).

4 Lygiagrečiai 2015 m. sausio 26 d. skundo pateikėjas, remdamasis 2009 m. birželio 11 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 597/2009 dėl apsaugos nuo subsidijuoto importo iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių (OL L 188, 2009, p. 93) su pakeitimais, padarytais Reglamentu Nr. 37/2014 (toliau – pagrindinis reglamentas) (pakeistas 2016 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) 2016/1037 dėl apsaugos nuo subsidijuoto importo iš Europos Sąjungos narėmis nesančių valstybių (OL L 176, 2016, p. 55)), Europos Komisijai pateikė skundą pagal pagrindinio reglamento 10 straipsnį, kad ši taip pat pradėtų aptariamo importo antisubsidijų tyrimą, ir nurodė, kad Indijos gamintojai naudojasi įvairiomis subsidijomis, būtent subsidija geležies rūdai įsigyti.

5 2015 m. kovo 11 d. Oficialiajame leidinyje paskelbtu pranešimu (OL C 83, 2015, p. 4, toliau – pranešimas apie pradedamą tyrimą) Komisija pradėjo aptariamo importo antisubsidijų tyrimą (toliau – antisubsidijų procedūra).

6 2015 m. birželio 24 d. *Jindal Saw* pateikė Komisijai pastabas dėl tam tikrų dempingo analizės, Sąjungos pramonei padarytos žalos ir Sąjungos intereso aspektų. Šios pastabos apima ir antidempingo, ir antisubsidijų procedūrą.

7 2015 m. rugsėjo 18 d. Komisija priėmė Įgyvendinimo reglamentą (ES) 2015/1559, kuriuo nustatomas laikinasis antidempingo muitas importuojamiems Indijos kilmės kaliojo ketaus (dar vadinamo ketumi su rutuliniu grafitu) vamzdžiams ir vamzdeliams (OL L 244, 2015, p. 25, toliau – laikinasis antidempingo reglamentas). Nagrinėjamas produktas šiame reglamente buvo apibrėžtas kaip Indijos kilmės kaliojo ketaus (dar vadinamo ketumi su rutuliniu grafitu) vamzdžiai ir vamzdeliai.

8 2015 m. spalio 23 d. *Jindal Saw* pateikė pastabas apie laikinąją informaciją antidempingo procedūroje ir tuo pat metu paprašė Komisijos surengti klausymą.

9 2015 m. lapkričio 20 d. buvo surengtas susitikimas. 2015 m. lapkričio 24 d. *Jindal Saw* nusiuntė Komisijai elektroninį laišką, kuriame patvirtino tam tikrus tame susitikime aptartus duomenis, be kita ko, susijusius su aptariamu produktu, kaip jis apibrėžtas laikinajame reglamente, ir priverstinio kainos sumažinimo apskaičiavimu, o 2015 m. lapkričio 27 d. ji Komisijai pateikė pastabas po minėto susitikimo dėl antidempingo procedūros. 2015 m. gruodžio 9 d. ji pateikė Komisijai tam tikrų pastabų dėl antidempingo ir antisubsidijų procedūrų, būtent kiek tai susiję, pirma, su geležies rūdai taikomo eksporto mokesčio pripažinimo subsidija, antra, su Sąjungos pramonei padaryta žala, trečia, su nagrinėjamo produkto, kaip jis apibrėžtas laikinajame antidempingo reglamente, naudotojų pateiktais atsakymais į klausimynus ir, ketvirta, su šio produkto apibrėžties netaikymu vamzdžiams, kurie nepadengti nei iš vidaus, nei iš išorės.

10 2015 m. gruodžio 22 d. Komisija informavo *Jindal Saw* apie faktus ir pagrindinius argumentus, kurių pagrindu numatoma nustatyti galutinį antidempingo muitą aptariamo produkto importui, ir pagrindinius argumentus, kurių pagrindu numatoma nustatyti galutinį kompensacinį muitą tų pačių produktų importui (toliau – galutinė informacija). Prieš pateikdama komentarus, 2016 m. sausio 12 d. elektroniniu laišku *Jindal Saw* paprašė papildyti informaciją dėl keturių konkrečių aspektų. 2016 m. sausio 13 d. elektroniniu laišku ji paprašė Komisijos per antisubsidijų procedūrą suteikti informacijos apie transporto sąnaudų „suapvalinto vidurkio“ apskaičiavimą. 2016 m. sausio 19 d. elektroniniu laišku Komisija atsakė į šį prašymą.

11 2016 m. sausio 20 d. *Jindal Saw* pateikė komentarus apie galutinę informaciją, kiek tai susiję su antidempingo ir antisubsidijų procedūromis.

12 2016 m. sausio 27 d. Komisija nusiuntė *Jindal Saw* pranešimą apie papildomą galutinę informaciją, susijusią su padarytomis subsidijų skaičiavimo korekcijomis per antisubsidijų procedūrą. Terminas komentarams pateikti baigėsi 2016 m. sausio 29 d.

13 2016 m. sausio 28 d. *Jindal Saw* dalyvavo Komisijos organizuotame susitikime. Šiame susitikime buvo kalbama būtent apie išvadas dėl subsidijos, kurią sudarė geležies rūdai taikomas eksporto mokestis ir dvilypė geležies rūdos vežimo geležinkeliais politika (*Dual Foreign Policy*, toliau – DFP), apie su visų įtariamų subsidijų priemonėmis susijusius skaičiavimus, padarytą žalą Sąjungos pramonei ir dempingą. Tą pačią dieną Komisija nusiuntė raštą *Jindal Saw* ir ją informavo apie padarytus tam tikrus žalos Sąjungos pramonei indikatorių skaičiavimo pataisymus per antidempingo ir antisubsidijų procedūras. Terminas komentarams pateikti baigėsi 2016 m. vasario 1 d.

14 2016 m. vasario 1 d. *Jindal Saw* nusiuntė du elektroninius laiškus Komisijai, kuriuose pateikė komentarus, susijusius, pirma, su padarytais tam tikrų žalos Sąjungos pramonei indikatorių pataisymais ir, antra, su 2016 m. sausio 28 d. susitikimu. Šiuose elektroniniuose laiškuose taip pat pateikta įvairių prašymų suteikti informacijos.

15 Pasibaigus antidempingo ir antisubsidijų procedūroms, Komisija priėmė 2016 m. kovo 17 d. Įgyvendinimo reglamentą (ES) 2016/387, kuriuo nustatomas galutinis kompensacinis muitas importuojamiems Indijos kilmės kaliojo ketaus (dar vadinamo ketumi su rutuliniu grafitu) vamzdžiams ir vamzdeliams (OL L 73, 2016, p. 1, toliau – ginčijamas reglamentas), ir 2016 m. kovo 17 d. Įgyvendinimo reglamentą (ES) 2016/388, kuriuo nustatomas galutinis antidempingo muitas

importuojamiems Indijos kilmės kaliojo ketaus (dar vadinamo ketumi su rutuliniu grafitu) vamzdžiams ir vamzdeliams (OL L 73, 2016, p. 53), dėl kurio pareikštas ieškinys dėl panaikinimo byloje *Jindal Saw ir Jindal Saw Italia / Komisija* (T-301/16).

16 Ginčijamame reglamente nagrinėjamas produktas buvo galutinai apibrėžtas kaip „Indijos kilmės kaliojo ketaus (dar vadinamo ketumi su rutuliniu grafitu) vamzdžiai ir vamzdeliai <...>, išskyrus kaliojo ketaus vamzdžius be padengimo iš vidaus ir iš išorės <...>, kurių KN kodai šiuo metu yra ex 7303 00 10 ir ex 7303 00 90“ (toliau – aptariamas produktas).

Procesas ir šalių reikalavimai

17 2016 m. birželio 13 d. Bendrojo Teismo kanceliarijai pateiktu pareiškimu ieškovės pareiškė šį ieškinį. Atsiliepimas į ieškinį, dublikas ir triplikas buvo pateikti 2016 m. rugsėjo 27 d., lapkričio 21 d. ir 2017 m. sausio 26 d.

18 Pasikeitus Bendrojo Teismo kolegijų sudėčiai, byla buvo paskirta naujam pirmosios kolegijos teisėjui pranešėjui.

19 2016 m. lapkričio 11 ir 21 d. ir 2017 m. vasario 14 d. ieškovės pateikė prašymus užtikrinti ieškinyje, dublike ir triplike esančios tam tikros informacijos konfidencialumą. 2016 m. spalio 24 d. Komisija pateikė prašymą užtikrinti atsiliepime į ieškinį pateiktos informacijos konfidencialumą.

20 2016 m. spalio 18 d. Bendrojo Teismo kanceliarijai pateiktu raštu *Saint-Gobain Pam* paprašė leisti įstoti į šią bylą palaikyti Komisijos reikalavimų. 2017 m. sausio 19 d. nutartimi Bendrojo Teismo pirmosios kolegijos pirmininkas patenkino šį prašymą.

21 2017 m. kovo 6 d. įstojusi į bylą šalis Bendrojo Teismo kanceliarijai pateikė įstojimo į bylą paaiškinimą. Komisija ir ieškovės pastabas dėl šio paaiškinimo pateikė 2017 m. kovo 24 d. ir balandžio 19 d.

22 2017 m. liepos 20 d. Bendrasis Teismas, remdamasis Bendrojo Teismo procedūros reglamento 91 straipsnio b punktu ir atsižvelgdamas į šio reglamento 103 straipsnio 1 dalies taikymą, nurodė Komisijai pateikti reikiamus duomenis, kad būtų galima patikrinti tam tikrų atsiliepime į ieškinį pateiktų paaiškinimų dėl ginčijamo reglamento 284 konstatuojamojoje dalyje nurodytos korektūros klaidos įtakos (toliau – korektūros klaida) tikrumą.

23 2017 m. rugpjūčio 10 d. Komisija pateikė Bendrojo Teismo priimtoje tyrimo priemonėje nurodytus suskaitmenintus duomenis.

24 Sprendimu (apie jį šalims pranešta 2017 m. rugsėjo 14 d.) ieškovėms atstovaujantys advokatai buvo pakviesti, taikant proceso organizavimo priemonę, susipažinti tam tikromis sąlygomis su tais duomenimis Bendrojo Teismo kanceliarijos patalpose. Susipažinimas su tais duomenimis vyko 2017 m. vasario 26 ir 27 d.

25 Ieškovių advokatams susipažinus su aptariamais duomenims, 2017 m. spalio 18 d. jos pateikė pastabas (toliau – 2017 m. spalio 18 d. pastabos). Tą pačią dieną jos pateikė prašymą užtikrinti tam tikrų duomenų konfidencialumą įstojusios į bylą šalies atžvilgiu.

26 2017 m. lapkričio 14 d. Komisija pateikė prašymą užtikrinti tam tikrų 2017 m. spalio 18 d. pastabose esančių duomenų konfidencialumą į bylą įstojusios šalies atžvilgiu.

27 2017 m. lapkričio 22 d. Komisija pateikė pastabas dėl 2017 m. spalio 18 d. pastabų.

28 2017 m. gruodžio 15 d. į bylą įstojusi šalis pateikė pastabas dėl 2017 m. spalio 18 d. pastabų ir dėl Komisijos pastabų.

29 2018 m. balandžio 27 d. Bendrasis Teismas, taikydamas proceso organizavimo priemones, paprašė pagrindinių bylos šalių atsakyti į įvairius klausimus ir pateikti tam tikrus dokumentus. Šalys šį prašymą įvykdė per nustatytus terminus. Jos turėjo galimybę pateikti pastabas dėl savo atsakymų ir tai taip pat padarė per nustatytą terminą.

30 Ieškovės Bendrojo Teismo prašo:

– panaikinti ginčijamą reglamentą tiek, kiek jis su jomis susijęs,

– priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

31 Įstojusios į bylą šalies palaikoma Komisija Bendrojo Teismo prašo:

– atmesti ieškinį kaip nepagrįstą,

– priteisti iš ieškovių bylinėjimosi išlaidas.

32 Per 2018 m. liepos 4 d. posėdį išklausytos šalių nuomonės žodžiu ir atsakymai į Bendrojo Teismo pateiktus klausimus.

Dėl teisės

Dėl 2017 m. spalio 18 d. pastabų priimtinumo

33 2017 m. spalio 18 d. pastabas ieškovės pateikė toliau nurodytomis aplinkybėmis.

34 Administracinės procedūros galutiniame etape Komisija informavo suinteresuotąsias šalis apie padarytą korektūros klaidą. Su tam tikrais žalos Sąjungos pramonei rodikliais susijusi klaida padaryta, nes tam tikra Sąjungos pramonės pardavimo eksportui dalis buvo priskirta pardavimui Sąjungoje. Todėl Komisija ištaisė Sąjungos pramonės pardavimo Sąjungoje duomenis ir peržiūrėjo kitų rodiklių duomenis, kuriems įtakos turėjo ši korektūros klaida.

35 Ieškinyje ieškovės teigė, kad Komisija neatliko visų pataisymų, kuriuos reikėjo atlikti dėl korektūros klaidos.

36 Atsiliepime į ieškinį Komisija išsamiai nurodė, kad korektūros klaida padaryta perrašant tam tikrus skaičius, buvusius naudojant elektroninę skaičiuoklę parengtame kompiuteriniame skaičiavimo lape, pridėtame prie Sąjungos gamintojo atsakymų į klausimyną, ir kad ši klaida neturėjo įtakos kitiems rodikliams, nei ištaisytieji, nes kiti rodikliai buvo nustatyti atskiruose kompiuteriniuose skaičiavimo lapuose.

37 Pasak Komisijos, vieninteliai žalos rodikliai, kuriems padaryta įtaka ir kurie buvo pataisyti, yra tie, kuriems į šį konkretų skaičiavimo lapą integruotose skaičiavimo formulėse buvo sukurti automatiniai ryšiai su duomenimis, kuriuose padaryta korektūros klaida.

38 Komisija pasiūlė aptariamus duomenis, kurie yra konfidencialūs, kaip tai suprantama pagal pagrindinio reglamento 29 straipsnį, pateikti Bendrajam Teismui, jeigu bus taikomas procedūros reglamento 103 straipsnis, kad ieškovės galėtų patikrinti šio sprendimo 36 ir 37 punktuose išdėstytų paaiškinimų pagrįstumą.

39 2017 m. liepos 20 d. Bendrajam Teismui priėmus tyrimo priemonę, Komisija pateikė Bendrojo Teismo kanceliarijai atmintuką su duomenimis, kuriuos prašyta pateikti. Kartu su ta tyrimo priemone siejamu sprendimu, apie kurį pranešta 2017 m. rugsėjo 14 d., ieškovėms atstovaujantys advokatai buvo pakviesti susipažinti su sąlyga, kad pasirašys įsipareigojimą dėl konfidencialumo, su tame USB atmintuke esančiais dokumentais Bendrojo Teismo kanceliarijos patalpose išimtinai tuo tikslu, kad galėtų patikrinti tam tikrų atsiliepime į ieškinį pateiktų paaiškinimų, kiek tai susiję su korektūros klaidos įtaka, tikrumą.

40 2017 m. spalio 18 d. pastabose, kurios pateiktos tada, kai advokatai susipažino su dokumentais, ieškovės neginčija šių paaiškinimų tikrumo, tačiau teigia, kad dokumentuose, su kuriais leista susipažinti, aptiko penkias naujas klaidas, kurios pagrindžia kai kuriuos iš jų pateiktų kaltinimų.

41 Visų pirma Komisija teigia, kad 2017 m. spalio 18 d. pastabos yra nepriimtinos, nes jose kalbama apie su Bendrojo Teismo priimtos tyrimo priemonės ir proceso organizavimo priemonės dalyku nesusijusius klausimus. Subsidiariai Komisija teigia, kad ieškovių aptiktų klaidų ištaisymas nepakeistų ginčijamame reglamente jos atliktos analizės.

42 Į bylą įstojusi šalis, kuri pateikė daugumą aptariamų konfidencialių duomenų, iš esmės teigia, kad pagrindinis reglamentas neleidžia atskleisti konfidencialių duomenų, kuriuos įmonė pateikė Sąjungos institucijoms per antisubsidijų procedūrą, neturint tos įmonės leidimo. Į bylą įstojusi šalis subsidiariai prašo suteikti leidimą išsamiau, nei leista anksčiau, susipažinti su duomenimis.

43 Iš pradžių reikia konstatuoti, kad penkios klaidos, apie kurias ieškovės kalba 2017 m. spalio 18 d. pastabose, nesusijusios su korektūros klaida, dėl kurios Bendrasis teismas priėmė tyrimo priemonę ir proceso organizavimo priemonę, ir dėl tos priežasties – su šių priemonių dalyku.

44 Paskui reikia priminti, kad pagrindiniame reglamente išsamiai reglamentuojamas suinteresuotųjų šalių susipažinimas su duomenimis, surinktais per antisubsidijų tyrimą. Jame nustatyta išsami procesinių garantijų sistema, kuria siekiama, viena vertus, suteikti galimybę suinteresuotosioms šalims veiksmingai ginti savo interesus ir, kita vertus, apsaugoti, kai reikia, per šį tyrimą naudotos informacijos konfidencialumą, ir išdėstytos taisyklės, kaip suderinti šiuos du reikalavimus (pagal analogiją žr. 2016 m. birželio 30 d. Sprendimo *Jinan Meide Casting / Taryba*, T-424/13, EU:T:2016:378, 96 punktą).

45 Šiuo klausimu pagrindinio reglamento 29 straipsnio 1 dalyje įtvirtintas principas, pagal kurį visa konfidenciali informacija valdžios institucijų turi būti naudojama tokia, kokia pateikta, jei tai pagrįsta. Šio straipsnio 5 dalyje būtent Komisijai draudžiama atskleisti visą pagal šį reglamentą gautą informaciją, kurios konfidencialumą prašė užtikrinti ją pateikęs asmuo, jei jis nedavė tokio sutikimo, ir, išskyrus aiškiai nustatytas išimtis, atskleisti, be kita ko, Sąjungos valdžios institucijų parengtus vidaus dokumentus.

46 Pagrindiniame reglamente taip pat yra tam tikras skaičius nuostatų, leidžiančių suderinti reikalavimus, susijusius su suinteresuotųjų šalių teisėmis veiksmingai ginti savo interesus, su reikalavimais, susijusiais su būtinybe apsaugoti konfidencialią informaciją. Viena vertus, suinteresuotųjų šalių galimybė susipažinti su turima informacija pagal pagrindinio reglamento 11 straipsnio 7 dalį ir 30 straipsnį ribojama šios informacijos konfidencialumu. Kita vertus, pagrindinio reglamento 29 straipsnio 2–4 dalyse numatytos tam tikros informacijos konfidencialumo užtikrinimo priemonės, siekiant apsaugoti minėtas suinteresuotųjų šalių teises.

47 Šiuo atveju dokumentuose, su kuriais ieškovių advokatams buvo leista susipažinti, buvo pateikti išimtinai komerciniai dviejų (iš trijų) bendrovių, kurios šioje byloje sudaro Sąjungos pramonę, duomenys. Tai yra konfidencialūs duomenys, kaip tai suprantama pagal pagrindinio reglamento 29 straipsnį, ir šalys to neginčija.

48 Taigi tai yra dokumentai, į kurių atskleidimą ieškovės negalėjo pretenduoti pagal pagrindinį reglamentą. Galimybė susipažinti su šiais dokumentais buvo suteikta tik jų advokatams ir tik tuo tikslu, kad jie galėtų patikrinti Komisijos padarytos korektūros klaidos pasekmes, kaip nustatyta Bendrojo Teismo sprendime, kuriame griežtai apibrėžiamos susipažinimo sąlygos, kad būtų užtikrinta ieškovių teisė į gynybą, kaip galima teigti remiantis Bendrojo Teismo priimtomis tyrimo ir proceso organizavimo priemonėmis.

49 Iš tiesų, viena vertus, Bendrojo Teismo priimta tyrimo priemonė buvo suformuluota tiksliai. Komisija turėjo pateikti tik tuos duomenis, kurie buvo neišvengiamai būtini siekiant patikrinti tam tikrų atsiliepime į ieškinį pateiktų paaiškinimų realumą, kiek tai susiję su korektūros klaidos atsiradimu ir pasekmėmis.

50 Kita vertus, sprendime, apie kurį šalims pranešta 2017 m. rugsėjo 14 d., numatyta, kad, nustačius proceso organizavimo priemonę, galimybė susipažinti su aptariamais duomenims tik tam, kad būtų užtikrinta ieškovių teisė į gynybą šiame procese, kiek tai susiję su tais paaiškinimais, o ne tam, kad ieškovėms būtų suteikta daugiau informacijos nesilaikant pagrindiniame reglamente suinteresuotųjų šalių naudai nustatytų garantijų, nes tai prieštarautų tų duomenų konfidencialumo užtikrinimui. Beje, reikia pažymėti, kad per administracinę procedūrą ieškovių teisės buvo užtikrintos pagal pagrindinio reglamento 11 straipsnio 7 dalį ir 29 ir 30 straipsnius.

51 Remiantis tuo, kas išdėstyta, darytina išvada, kad nagrinėjamas atvejis negali būti prilygintas atvejui, kai Bendrasis Teismas, remdamasis procedūros reglamento 103 straipsnio 3 dalimi ir palyginęs interesus, kaip numatyta to straipsnio 2 dalyje, nusprendžia apskritai leisti vienai pagrindinei bylos šaliai susipažinti su konfidencialia informacija ar dokumentais, kuriuos pateikė kita pagrindinė bylos šalis. Iš tiesų, šiuo atveju Bendrasis Teismas leido ieškovių advokatams susipažinti konkrečiai su kompiuteriniais skaičiavimo lapais, kuriuos Komisija naudojo nustatydama ginčijamus rodiklius, kad jie galėtų patikrinti tam tikrų atsiliepime į ieškinį pateiktų paaiškinimų tikrumą, kiek tai susiję su korektūros klaidos pasekmėmis, ypač kiek tai susiję su tuose skaičiavimo lapuose sukurtais ryšiais. Todėl ieškovės negali tvirtinti, kad turėjo galimybę susipažinti apskritai su visa nauja informacija, su kuria susipažinusios jos galėtų pateikti naujus pagrindus ar kaltinimus, kurie turėtų būti laikomi priimtinais remiantis procedūros reglamento 84 straipsniu.

52 Šiuo klausimu taip pat reikia pažymėti, kad ieškovės pačios Bendrojo Teismo neprašė leisti joms susipažinti su aptariamais dokumentais, kad galėtų apskritai jais disponuoti. Atvirkščiai, dublike ieškovės aiškiai paprašė galimybės susipažinti su dokumentais siekiant vienintelio tikslo – patikrinti tam tikrų atsiliepime į ieškinį pateiktų paaiškinimų realumą, kiek tai susiję su korektūros klaidos pasekmėmis.

53 Remiantis šiais argumentais, 2017 m. spalio 18 d. pastabas reikia atmesti kaip nepriimtinas.

54 Todėl nereikia priimti sprendimo dėl į bylą įstojusios šalies subsidiaraus prašymo leisti išsamiau susipažinti su aptariamais duomenimis.

Dėl esmės

55 Ieškiniui pagrįsti ieškovės iš esmės pateikia septynis pagrindus dėl įvairių pagrindinio reglamento pažeidimų:

– pirmasis pagrindas – dėl pagrindinio reglamento 3 straipsnio 1 dalies a punkto iv papunkčio, aiškinamo atsižvelgiant į to straipsnio 1 dalies a punkto iii papunktį, t. y. nuostatų, kurios iš esmės identiškos atitinkamai 1994 m. balandžio 15 d. Marakešo susitarimo, įsteigiančio Pasaulio prekybos organizaciją (PPO), 1A priede pateiktos sutarties dėl subsidijų ir kompensacinių priemonių

(OL L 336, 1994, p. 156, 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 11 sk., 21 t., p. 80, toliau – SKP sutartis) 1.1 straipsnio a dalies 1 punkto iv papunkčio ir 1.1 straipsnio a dalies 1 punkto iii papunkčio nuostatoms, pažeidimo,

– antrasis – dėl pagrindinio reglamento 10 straipsnio ir teisės į gynybą pažeidimo,

– trečiasis – dėl pagrindinio reglamento 4 straipsnio 1 dalies ir 2 dalies a punkto pažeidimo,

– ketvirtasis – dėl pagrindinio reglamento 3 straipsnio 2 dalies, 6 straipsnio d punkto ir 15 straipsnio 1 dalies pažeidimo,

– penktasis – dėl pagrindinio reglamento 8 straipsnio 1, 2 ir 5 dalių ir dėl tos priežasties 15 straipsnio 1 dalies pažeidimo,

– šeštasis – dėl pagrindinio reglamento 8 straipsnio 1, 2 ir 4–7 dalių, 9 straipsnio 1 dalies ir 10 straipsnio 6 dalies pažeidimo,

– septintasis – dėl pagrindinio reglamento 30 straipsnio 4 ir 5 dalių ir teisės į gynybą pažeidimo.

56 Visų pirma reikia vieną po kito išnagrinėti antrąjį ir septintąjį pagrindus.

Dėl antrojo pagrindo dėl pagrindinio reglamento 10 straipsnio ir teisės į gynybą pažeidimo

57 Antrajame pagrinde, kuris suskirstytas į dvi dalis, ieškovės teigia, kad Komisija, į tyrimą įtraukdama DFP, nors ši priemonė nebuvo minėta nei skunde, dėl kurio pradėtas tyrimas, nei pranešime apie pradedamą tyrimą, pažeidė pagrindinio reglamento 10 straipsnį ir *Jindal Saw* teisę į gynybą.

58 Pirmoje dalyje ieškovės teigia, kad dėl to, jog pagrindinio reglamento 10 straipsnio 2 dalies c punkte nustatyta, kad subsidijos egzistavimo įrodymas turi būti pateiktas skunde, ir kad, kiek tai susiję su DFP, šiuo atveju taip nebuvo padaryta, Komisija privalėjo pradėti naują atskirą tyrimą remdamasi nauju skundu arba *ex officio*. Jos priduria, kad Komisija negali pasilikti teisės nagrinėti kitų subsidijų, nei minėtos pranešime apie pradedamą tyrimą, kurios gali būti konstatuotos atliekant tyrimą.

59 Antroje dalyje ieškovės teigia, kad į tyrimą įtraukdama DFP Komisija pažeidė *Jindal Saw* teisę į gynybą, nes ši įmonė apie šio tyrimo dalyką buvo informuota tik jai susipažįstant su galutine informacija ir dėl tos priežasties neturėjo tokių pačių terminų ir išankstinių pranešimų komentarams dėl DFP pateikti, kuriuos turėjo dėl kitų tyrimo aspektų.

60 Komisija, palaikoma į bylą įstojusios šalies, ginčija šio pagrindo pagrįstumą.

61 Dėl pirmos dalies reikia priminti, kad, remiantis pagrindinio reglamento 10 straipsnio 1 dalimi, tam, kad būtų pradėtas antisubsidijų tyrimas, iš principo reikia, kad būtų pateiktas skundas Sąjungos pramonės vardu. Šio reglamento 10 straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad tokiame skunde turi būti pateikta pakankamai įrodymų, kad egzistuoja kompensuotinos subsidijos. To reglamento 10 straipsnio 2 dalies c punkte kalbama apie „aptariamų subsidijų <...> pobūdžio <...> įrodymų“ teikimą.

62 Ieškovės iš esmės kaltina Komisiją, kad ši į tyrimą įtraukė DFP, nors ji nebuvo minėta skunde, ir taip pažeidė pagrindinio reglamento 10 straipsnio 1 ir 2 dalis.

63 Vis dėlto šis kaltinimas nepagrįstas faktinėmis aplinkybėmis, nes DFP buvo nurodyta skunde. Šiame skunde jo pateikėjas citavo Indijos valdžios institucijų dokumentus, kuriuose buvo minėtas ir geležies rūdos eksporto mokestis, ir DFP, taip siekdamas įrodyti, kad šių valdžios institucijų tikslas buvo neskatinti geležies rūdos eksporto. Be to, skundo pateikėjas citavo ištrauką iš 2011 m. paskelbtos

darbo grupės dėl plieno pramonės dvyliktojo penkerių metų plano ataskaitos, kurioje pasakyta, kad „šiuo metu geležies rūdos eksportas iš šalies neskatinamas <...> nustačius geležies rūdai 20 % *ad-valorem* eksporto muitą ir <...> taikant daug didesnius krovinių vežimo geležinkeliais įkainius eksportuotinai geležies rūdai“.

64 Be to, kaip pažymėjo Komisija, ieškovės painioja geležies rūdos tiekimo subsidijavimo sistemą su konkrečia su ta sistema susijusia priemone. Tiek skunde, tiek pranešime apie pradedamą tyrimą kalbama apie tai, kad Indijos valdžios institucijos pavedė privačiam subjektui vykdyti veiksmus arba nurodė atlikti veiksmą, nes buvo kalbama apie aukštos kokybės geležies rūdos pardavimą už mažesnį nei tinkamą atlygį. Taigi nei skundas, nei pranešimas apie pradėtą tyrimą neapsiribojo eksporto mokesčiu. Todėl antrojo pagrindo pirmą dalį reikia atmesti kaip nepagrįstą.

65 Remiantis tuo, kas išdėstyta, darytina išvada, jog antroji dalis taip pat nepagrįsta faktinėmis aplinkybėmis. Iš tiesų, kadangi skunde kalbama apie DFP, *Jindal Saw* buvo žinoma, kad DFP buvo susijusi kaip aptariamos subsidijavimo sistemos dalis, prieš galutinės informacijos pateikimą 2015 m. gruodžio mėn.

66 Bet kuriuo atveju reikia pažymėti, kad visi *Jindal Saw* per administracinę procedūrą Komisijai pateikti argumentai buvo susiję su klausimu, ar apskritai eksporto ribojimai, nesvarbu, koks yra tikslus jų pobūdis, gali būti laikomi finansiniu indėliu.

67 Be to, pastabose apie galutinę informaciją *Jindal Saw* taip pat neatskyrė eksportui taikomo mokesčio nuo DFP, bet ir vėl pateikė argumentus dėl eksporto ribojimo apskritai. Todėl *Jindal Saw* pastabos apie eksporto ribojimus apima dvi priemones, kurios kartu sudaro aptariamą subsidijavimo sistemą.

68 Todėl reikia atmesti antrojo pagrindo antrą dalį, o dėl šios priežasties ir visą antrąjį pagrindą kaip nepagrįstą.

Dėl septintojo pagrindo dėl pagrindinio reglamento 30 straipsnio 4 ir 5 dalių ir teisės į gynybą pažeidimo

69 Septintąjį pagrindą iš esmės sudaro dvi dalys.

70 Pirmoje dalyje ieškovės teigia, kad Komisija pažeidė pagrindinio reglamento 30 straipsnio 4 dalį ir *Jindal Saw* teisę būti išklausytai, nes neperdavė šiai įmonei tam tikrų duomenų, kurių ši jos prašė dviejuose 2016 m. vasario 1 d. elektroniniuose laiškuose.

71 Remdamosi jurisprudencija, ieškovės pažymi, kad tuo atveju, jei Sąjungos institucijoms suteikta plati diskrecija, Sąjungos teisės sistemos suteiktų teisių laikytis yra dar svarbiau, ir kad tarp šių teisių yra teisė būti išklausytam. Taigi negalima visiškai atmesti galimybės, kad jeigu *Jindal Saw* būtų turėjusi galimybę pateikti pastabų dėl jos prašytos informacijos apie žalos rodiklius, kuriems įtakos turėjo korektūros klaida, ir apie Sąjungos pramonės sąnaudas, įskaitant pardavimo išlaidas, administracines išlaidas ir kitas bendrąsias *Saint-Gobain Pam* grupės pardavimo subjektų išlaidas, administracinė procedūra galėjo baigtis kitokiu ir jai palankesniu rezultatu, nes anksčiau Komisija jau buvo pakeitusi požiūrį, kai atsižvelgė į suinteresuotųjų šalių jai pateiktas pastabas.

72 Antroje dalyje ieškovės teigia, kad Komisija pažeidė pagrindinio reglamento 30 straipsnio 5 dalį ir *Jindal Saw* teisę būti išklausytai, nes nesuteikė jai pakankamai laiko pastaboms pateikti tada, kai buvo pranešta apie pakeistus žalos rodiklius. Šiuo klausimu jos teigia, kad negalima visiškai atmesti tikimybės, kad jeigu pakeitus žalos rodiklius *Jindal Saw* būtų turėjusi tiek laiko, kiek numatyta šioje nuostatoje, ji būtų galėjusi pateikti išsamesnių pastabų, kuriomis remdamasi Komisija būtų galėjusi pakeisti nuomonę.

73 Komisija, palaikoma į bylą įstojusios šalies, ginčija šio pagrindo pagrįstumą.

74 Iš pradžių reikia pažymėti, pirma, kad, kai antisubsidijų tyrimu suinteresuotos šalys, būtent aptariami eksportuojantys gamintojai, nori susipažinti su informacija apie faktines aplinkybes ir argumentus, galinčius sudaryti apsaugos nuo subsidijų priemonių pagrindą jų interesams apginti, Komisija privalo laikytis tam tikrų principų ir procesinių garantijų.

75 Šiuo klausimu reikia konstatuoti, kad, viena vertus, pagrindinio reglamento 30 straipsnyje nustatytos tam tikros taisyklės dėl naudojimosi suinteresuotųjų šalių turima teise būti išklausytoms, kuri yra pagrindinė Sąjungos teisės sistemos suteikta teisė. Šio straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad teisė būti informuotam apie pagrindinius faktus ir argumentus, kuriais remiantis numatoma rekomenduoti nustatyti galutinius kompensacinius muitus. Be to, šio straipsnio 4 dalies antroje pastraipoje nustatyta, kad, kai Komisija numato priimti sprendimą remdamasi kitokiais faktais ir argumentais, nei nurodyti anksčiau, ji privalo apie juos pranešti nedelsdama, o 5 dalyje nustatyta, kad suinteresuotosios šalys turi turėti iš principo ne mažiau kaip dešimties dienų terminą pastaboms pateikti, o šis terminas gali būti trumpesnis, kai kalbama apie papildomą galutinę informaciją.

76 Kita vertus, kaip nustatyta suformuotoje jurisprudencijoje, teisės į gynybą užtikrinimo reikalavimai privalomi ne tik vykstant procedūroms, kurios gali baigtis sankcijų paskyrimu, bet ir vykstant tyrimo procedūroms prieš priimant reglamentus dėl antisubsidijų, kurie gali tiesiogiai ir konkrečiai paveikti suinteresuotąsias įmones ir sukelti joms nepalankių padarinių. Konkrečiai kalbant, tam, kad būtų paisoma suinteresuotųjų šalių teisės į gynybą, kai per tyrimo procedūrą joms suteikiama informacija, reikia, kad toms įmonėms būtų suteikta galimybė per šią procedūrą veiksmingai išreikšti nuomonę dėl nurodytų faktų ir aplinkybių tikrumo ir svarbos, taip pat dėl įrodymų, kuriais rėmėsi Komisija, grįsdama subsidijavimo ir iš jo kylančios žalos egzistavimą (pagal analogiją žr. 2012 m. vasario 16 d. Sprendimo *Taryba ir Komisija / Interpipe Niko Tube ir Interpipe NTRP*, C-191/09 P ir C-200/09 P, EU:C:2012:78, 76 punktą ir nurodytą jurisprudenciją).

77 Nors iš tiesų teisės į gynybą paisymas yra nepaprastai svarbus antisubsidijų tyrimo procedūrose (pagal analogiją žr. 2012 m. vasario 16 d. Sprendimo *Taryba ir Komisija / Interpipe Niko Tube ir Interpipe NTRP*, C-191/09 P ir C-200/09 P, EU:C:2012:78, 77 punktą ir nurodytą jurisprudenciją), dėl su šios teisės paisymu susijusio padaryto pažeidimo reglamentas, kuriuo nustatytas kompensacinis muitas, gali būti panaikintas tik tuo atveju, jeigu yra tikimybė, jog dėl šio pažeidimo administracinė procedūra galėjo baigtis kitaip ir taip konkrečiai paveikti suinteresuotosios šalies teisę į gynybą (šiuo klausimu ir pagal analogiją žr. 2009 m. spalio 1 d. Sprendimo *Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware / Taryba*, C-141/08 P, EU:C:2009:598, 107 punktą).

78 Vis dėlto reikia priminti, kad ši šalis negali būti įpareigota įrodyti, kad Komisijos sprendimas būtų kitoks, o turi įrodyti tik tai, kad tokia prielaida nėra visiškai atmestina, nes ta šalis būtų galėjusi geriau užtikrinti savo gynybą, jei nebūtų nurodyto procedūros pažeidimo (šiuo klausimu ir pagal analogiją žr. 2012 m. vasario 16 d. Sprendimo *Taryba ir Komisija / Interpipe Niko Tube ir Interpipe NTRP*, C-191/09 P ir C-200/09 P, EU:C:2012:78, 78 punktą ir nurodytą jurisprudenciją).

79 Atvirkščiai, suinteresuotoji šalis privalo konkrečiai įrodyti, kaip būtų galėjusi geriau užtikrinti savo gynybą, jei procedūros pažeidimo nebūtų, neturėdama galimybės tik teigti, kad negalėjo pateikti pastabų dėl hipotetinių situacijų (pagal analogiją žr. 2017 m. birželio 1 d. Sprendimo *Changmao Biochemical Engineering / Taryba*, T-442/12, EU:T:2017:372, 145 punktą ir nurodytą jurisprudenciją).

80 Antra, reikia pažymėti, kad šiuo atveju galutinėje informacijoje Komisija suinteresuotosioms šalims pateikė visas faktines aplinkybes ir argumentus, kurie, jos nuomone, buvo esminiai ir kurių pagrindu ji numatė nustatyti kompensacinius muitus, įskaitant skaičius, susijusius su žalos rodikliais, ir tendencijų, kurias įrodo tie rodikliai, analizę. Viena vertus, Komisija pažymėjo, kad Sąjungos pramonės pardavimas sumažėjo daugiau kaip 6 % ir kad ši pramonė prarado maždaug 2,5 % rinkos dalies mažėjančioje rinkoje. Kita vertus, dėl šios pramonės pažymėtina, kad Komisija nurodė, jog dėl mažu laikomo

pelningumo ir pardavimo ir dėl rinkos dalių Sąjungoje mažėjimo ta pramonė atsidūrė sunkioje ekonominėje ir finansinėje padėtyje, ir, remdamasi bendra visų, jos nuomone, reikšmingų žalos rodiklių analize ir tuo, kad ši ekonominė ir finansinė padėtis laikoma sunkia, padarė išvadą, kad Sąjungos pramonė patyrė didelę žalą, kaip tai suprantama pagal pagrindinio reglamento 8 straipsnį.

81 Pirmasis kaltinimas susijęs su, viena vertus, pagrindinio reglamento 30 straipsnio 4 dalies antros pastraipos, kuri turi būti aiškinama atsižvelgiant į to paties straipsnio 2 dalį, ir, kita vertus, su teisės į gynybą pažeidimu, nes nebuvo pateikta informacija, kurios *Jindal Saw* prašė dviejuose 2016 m. vasario 1 d. elektroniniuose laiškuose, susijusi, pirma, su pranešimu apie pakeistus žalos rodiklius aptikus korektūros klaidą ir, antra, su įvairiomis Sąjungos pramonės sąnaudomis.

82 Pirma, dėl *Jindal Saw* prašytos informacijos apie padarytus žalos Sąjungos pramonei rodiklių pataisymus nepateikimo reikia pažymėti, kad, visų pirma, 2016 m. sausio 28 d. pranešime raštu, kuriuo *Jindal Saw* buvo informuota apie padarytus tam tikrus žalos Sąjungos pramonei rodiklių pakeitimus, Komisija aiškiai nurodė, kurie žalos rodikliai buvo pakeisti aptikus korektūros klaidą, t. y. tie rodikliai, kurie susiję: 1) su bendru suvartojimu Sąjungoje, 2) su eksportuojančių gamintojų rinkos dalimi, 3) su Sąjungos pramonės rinkos dalimi ir 4) su šios pramonės pardavimo kaina. Prie šio pranešimo raštu pridėtame priede buvo nurodyti atitinkami skaičiai, pateikti intervalais, kaip ir galutinėje informacijoje. Galiausiai Komisija tame pranešime raštu aiškiai nurodė, kad dėl šių pakeitimų nereikėjo keisti nei išvadų dėl tendencijų pakeitimo, nei galutinių išvadų, kurios prieš tai buvo pateiktos suinteresuotosioms šalims.

83 Remiantis šiais konstatavimais, darytina išvada, kad Komisijos padaryti pakeitimai tada, kai buvo aptikta korektūros klaida, savaime nėra esminiai faktai ir argumentai, kaip tai suprantama pagal pagrindinio reglamento 30 straipsnio 2 dalį, nes dėl šių pakeitimų nereikėjo keisti tendencijų, kuriomis buvo grindžiamas žalos vertinimas. Todėl Komisija neturėjo pareigos pagal pagrindinį reglamentą, konkrečiai – pagal to reglamento 30 straipsnio 4 dalies antrą pastraipą, informuoti *Jindal Saw* apie tuos pakeitimus ir juo labiau neprivalėjo tenkinti šio prašymo suteikti papildomos informacijos tuo klausimu. Todėl Komisija nepažeidė pagrindinio reglamento 30 straipsnio 2 ir 4 dalių.

84 Beje, dėl teiginio, jog buvo pažeista teisė būti išklausytam, reikia pripažinti, kad 2016 m. sausio 28 d. pranešimu raštu Komisija pateikė visą reikiamą informaciją, kad *Jindal Saw* galėtų išreikšti savo požiūrį dėl padarytų pakeitimų ištaisius korektūros klaidą, o tai, be kita ko, *Jindal Saw* padarė pirmajame 2016 m. vasario 1 d. elektroniniame laiške. Šiuo klausimu reikia pažymėti, be kita ko, kad per procesą Bendrajame Teisme ieškovės nepateikė jokių naujų pastabų, palyginti su pastabomis, kurios Komisijai buvo pateiktos 2016 m. vasario 1 d. Todėl reikia konstatuoti, kad Komisija ginčijamą reglamentą priėmė tada, kai *Jindal Saw* buvo suteikta galimybė pateikti visas naudingas pastabas ir kai ieškovės per šią procedūrą neįrodė, kad *Jindal Saw* būtų galėjusi geriau gintis per administracinę procedūrą.

85 Antra, dėl nepranešimo apie tam tikras Sąjungos pramonės sąnaudas reikia pažymėti, kad, iš tiesų, atsakymas į šį prašymą galėjo būti gero Komisijos administravimo atvejis, net jeigu tame atsakyme būtų nurodyta, kad tai konfidencialūs duomenys, su kuriais ji negali leisti *Jindal Saw* susipažinti. Tačiau konkretaus atsakymo į šį prašymą suteikti informacijos nepateikimas nereiškia, kad Komisija pažeidė pagrindinio reglamento 30 straipsnio 4 dalies antrą pastraipą, aiškinamą atsižvelgiant į šio straipsnio 2 dalį, nes *Jindal Saw* prašoma papildoma informacija nėra nauji faktai ar esminiai argumentai.

86 Iš tiesų, jau remiantis laikinuoju antidempingo reglamentu, kuris 2015 m. rugsėjo 18 d. buvo priimtas vykdant lygiagretų antidempingo tyrimą dėl to paties produkto, kaip nagrinėjamas šiuo atveju, ir dėl tų pačių eksportuojančių gamintojų ir kuriame buvo pateiktas identiškas žalos Sąjungos pramonei vertinimas, buvo galima teigti, kad, apskaičiuodama šios pramonės pelningumą, Komisija atsižvelgė ne tik į šios pramonės gamybos subjektų pardavimo sąnaudas, administracines išlaidas ir kitas bendrąsias sąnaudas, bet ir į šios pramonės pardavimo subjektų sąnaudas. Šiuo klausimu laikinojo antidempingo reglamento 92 konstatuojamojoje dalyje buvo nustatyta, kad „Komisija bendradarbiaujančių Sąjungos

gamintojų pelningumą nustatė ikimokestinį grynąjį pelną, gautą parduodant panašų produktą nesusijusiems pirkėjams Sąjungoje, išreiškusi tokio pardavimo apyvartos procentine dalimi“ ir kad „didžioji dalis nagrinėjamojo produkto pardavimo Europos Sąjungoje buvo vykdoma per bendradarbiaujančių ES gamintojų [pardavimo subjektus] ir buvo atsižvelgta į jų sąnaudas ir pelningumą.

87 Tai, kad *Jindal Saw* neatkreipė dėmesio į laikinajame antidempingo reglamente pateiktus ir galutinėje informacijoje apie antisubsidijų tyrimą pakartotus paaiškinimus, kad į Sąjungos pramonės pardavimo subjektų sąnaudas buvo atsižvelgta apskaičiuojant šios pramonės pelningumą, ar neteisingai juos suprato, nereiškia, kad per 2016 m. sausio 28 d. susitikimą Komisijos pateikti paaiškinimai šiuo klausimu yra nauji faktai ar esminiai argumentai. Todėl, kalbant apie šį aspektą, reikia pasakyti, kad Komisija nepažeidė pagrindinio reglamento 30 straipsnio 2 ir 4 dalių.

88 Taip pat remiantis tuo, kad aptariama informacija, susijusi su atsižvelgimu į Sąjungos pramonės pardavimo subjektų sąnaudas apskaičiuojant šios pramonės pelningumą, buvo žinoma nuo 2015 m. rugsėjo 19 d., kai Oficialiajame leidinyje buvo paskelbtas laikinasis antidempingo reglamentas, teigtina, kad *Jindal Saw* turėjo reikiamus duomenis, kad galėtų pateikti naudingų pastabų dėl šio skaičiavimo.

89 Todėl pirmąjį kaltinimą reikia atmesti kaip nepagrįstą.

90 Dėl antrojo kaltinimo, susijusio su pagrindinio reglamento 30 straipsnio 5 dalies pažeidimu dėl to, kad *Jindal Saw* neturėjo dešimties dienų termino ar bent jau pakankamo termino komentarams apie padarytus tam tikrų žalos rodiklių pakeitimus, reikia pažymėti, kad pagal tą nuostatą Komisija neprivalo suteikti termino suinteresuotosioms šalims, kad jos galėtų pateikti komentarus apie bet kokius pakeitimus, kuriuos ji daro atsižvelgdama į jų pastabas apie galutinę informaciją. Tokia pareiga egzistuotų tik tuo atveju, jei 2016 m. sausio 28 d. Komisijos pranešime raštu būtų buvę esminių faktų ir argumentų, kaip tai suprantama pagal pagrindinio reglamento 30 straipsnio 2 dalį, tačiau šiuo atveju taip nebuvo.

91 Bet kuriuo atveju reikia pažymėti, kad, be argumentų, kuriuos *Jindal Saw* jau buvo pateikusi pirmajame 2016 m. vasario 1 d. elektroniniame laiške, per procesą Bendrajame Teisme ieškovės nepateikė kitų argumentų dėl korektūros klaidos ištaisymo.

92 Todėl nėra jokio pagrindo teigti, kad antisubsidijų procedūra galėjo baigtis kitokiu rezultatu, jeigu *Jindal Saw* būtų turėjusi daugiau laiko komentarams šiuo klausimu pateikti.

93 Be to, galima pažymėti, kad net pagal Bendrojo Teismo nuspręstą taikyti proceso organizavimo priemonę susipažinusios su duomenimis, kuriems galėjo turėti įtakos korektūros klaida, ieškovės nepateikė jokio naujo su ta klaida susijusio argumento ir pripažino, kad dėl tos klaidos ištaisymo nereikėjo atlikti kitų korekcijų, nei tos, kurias Komisija padarė ir apie kurias pranešė *Jindal Saw* 2016 m. sausio 28 d.

94 Todėl antrąjį kaltinimą reikia atmesti kaip nepagrįstą ir dėl tos priežasties atmesti visą septintąjį pagrindą.

Dėl pirmojo pagrindo, susijusio su pagrindinio reglamento 3 straipsnio 1 dalies a punkto iv papunkčio pažeidimu

95 Dėstydamos pirmąjį pagrindą ieškovės iš esmės neigia, kad aptariamo eksporto ribojimai, būtent geležies rūdos eksporto mokestis ir DFP, yra „finansinis indėlis“, kaip tai suprantama pagal pagrindinio reglamento 3 straipsnio 1 dalies a punktą, kuris iš esmės identiškas SKP sutarties 1.1 straipsnio a dalies 1 punktui. Šį pagrindą sudaro dvi dalys.

– Pirmojo pagrindo pirma dalis dėl klaidingo teisinio kriterijaus taikymo siekiant konstatuoti, kad egzistuoja veiksmas „paveda“, ir dėl akivaizdžių vertinimo klaidų

96 Pirmoje dalyje ieškovės pateikia tris kaltinimus ir iš esmės teigia, kad Komisija taikė klaidingą teisinį kriterijų darydama išvadą, jog Indijos valdžios institucijos ėmėsi veiksmų, kad „pavestų“, kaip tai suprantama pagal pagrindinio reglamento 3 straipsnio 1 dalies a punkto iv papunktį, Indijos geležies rūdos gamintojams tą rūdą tiekti nacionalinei to produkto pramonei, ir, be to, padarė tam tikrų vertinimo klaidų.

97 Visų pirma reikia pažymėti, kad, remiantis pagrindinio reglamento 3 straipsnio 1 dalies a punktu, „finansinis indėlis“ yra, jeigu viešosios valdžios institucijos „paveda arba nurodo privačiam subjektui atlikti vieną ar kelias i, ii ir iii punktuose nurodytų tipų funkcijas, kurios paprastai suteiktos vyriausybei“ ir kurių „atlikimo praktika realiai nesiskiria nuo praktikos, kurios paprastai laikosi vyriausybės“.

98 Remiantis ginčijamu reglamentu teigtina, kad šioje byloje vienintelė svarbi yra sąvoka „paveda“, kuri pagrindiniame reglamente neapibrėžta.

99 Tačiau reikia pažymėti, viena vertus, kad, remiantis pagrindinio reglamento 5 konstatuojamąja dalimi, šio reglamento tikslas – „kiek įmanoma plačiau“ į Sąjungos teisę „perkelti“ SKP sutarties taisykles ir, kita vertus, kad pagrindinio reglamento 3 straipsnis „Subsidijos apibrėžtis“ ir tos sutarties 1 straipsnis yra beveik identiški, kiek tai susiję su jų formuluote, ir visiškai identiški, kiek tai susiję su jų esme.

100 Nors Sąjungos teismai dar nėra aiškinę pagrindinio reglamento 3 straipsnio 1 dalies a punkto iv papunkčio, PPO ginčų sprendimo institucija jau turėjo kelis kartus taikyti atitinkamą SKP sutarties nuostatą.

101 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad pagrindinio reglamento nuostatos turi būti aiškinamos kiek įmanoma atsižvelgiant į atitinkamas SKP sutarties nuostatas (pagal analogiją žr. 2017 m. liepos 11 d. Sprendimo *Viraj Profiles / Taryba*, T-67/14, nepaskelbtas Rink., EU:T:2017:481, 88 punktą).

102 Todėl pagrindinio reglamento 3 straipsnis, kuriuo siekiama įgyvendinti SKP sutarties 1 straipsnio turinį, turi būti aiškinamas kiek įmanoma atsižvelgiant į pastarąją nuostatą.

103 Beje, nors PPO ginčų sprendimo institucijos pateikti SKP sutarties išaiškinimai negali būti privalomi Bendrajam Teismui, kai šis aiškina ginčijamo sprendimo galiojimą, Bendrajam Teismui niekas nedraudžia jais remtis, nes šiuo atveju reikia aiškinti pagrindinio reglamento, kuris atitinka SKP sutarties nuostatas, nuostatas (pagal analogiją žr. 2017 m. liepos 11 d. Sprendimo *Viraj Profiles / Taryba*, T-67/14, nepaskelbtas Rink., EU:T:2017:481, 89 punktą ir nurodytą jurisprudenciją).

104 Pirmajame kaltinime ieškovės iš esmės teigia, kad nustatydamos eksporto ribojimus, Indijos valdžios institucijos veikė tik įgyvendindamos bendrus reglamentavimo įgaliojimus ir jais nesinaudojo, kad priverstų Indijos geležies rūdos gamintojus tiekti šią rūdą nacionalinei aptariamo produkto rinkai už mažesnę nei tinkamą kainą. Konkretus eksporto ribojimų poveikis būtent Indijos geležies rūdos gamintojų naudojimuisi laisve priimti sprendimus nustatant komercijos strategiją, yra nežinomas ir neprognozuojamas.

105 Komisija, palaikoma į bylą įstojusios šalies, ginčija šio kaltinimo pagrįstumą.

106 Reikia pažymėti, kad pagrindinio reglamento 3 straipsnio 1 dalies a punkto tikslas yra apibrėžti sąvoką „finansinis indėlis“ taip, kad į ją nepatektų viešosios valdžios priemonės, kurios nepriskiriamos nė vienai šioje nuostatoje nurodytai kategorijai. Atsižvelgiant būtent į tai, pagrindinio reglamento 3 straipsnio 1 dalies a punkto i–iii papunkčiuose išvardytos konkrečios situacijos, kurios turi būti laikomos viešosios valdžios institucijų finansiniu indėliu, t. y. tiesioginis ar netiesioginis lėšų pervedimas, viešųjų

pajamų atsisakymas arba priekių ar paslaugų teikimas. Pagrindinio reglamento 3 straipsnio 1 dalies a punkto iv papunkčio antroje įtraukoje numatyta, jog tai, kad viešosios valdžios institucijos paveda arba nurodo privačiam subjektui atlikti vieną ar kelias išvardytų tipų funkcijas, prilygsta šių viešosios valdžios institucijų teikiamam finansiniam indėliui, kaip tai suprantama pagal pagrindinio reglamento 3 straipsnio 1 dalies a punktą.

107 Tuo remiantis teigtina, kaip pažymėjo Komisija, kad pagrindinio reglamento 3 straipsnio 1 pastraipos a punkto iv papunkčio antra įtrauka iš esmės yra nuo vengimo apsauganti nuostata, kuria siekiama užtikrinti, kad trečiųjų šalių viešosios valdžios institucijos negalėtų nesilaikyti subsidijavimo taisyklių ir priimti priemones, kurios iš pirmo žvilgsnio nepriskiriamos *stricto sensu* šio reglamento 3 straipsnio 1 dalies a punkto i–iii papunkčių taikymo sričiai, tačiau faktiškai turi tokį patį poveikį.

108 Todėl, siekiant užtikrinti pagrindinio reglamento 3 straipsnio 1 dalies a punkto iv papunkčio antros įtraukos veiksmingumą, šioje nuostatoje vartojamą žodį „paveda“ reikia suprasti kaip bet kokius viešosios valdžios institucijų veiksmus, kuriais tiesiogiai ar netiesiogiai privačiam subjektui patikima atsakomybė vykdyti vieną iš funkcijų, kurios išvardytos to reglamento 3 straipsnio 1 dalies a punkto i–iii papunkčiuose.

109 Šiuo atveju Indijos valdžios institucijos nustatė geležies rūdos eksporto ribojimus nustatydamos eksporto mokestį ir DFP. Reikia pripažinti, kad galima pakankamai tiksliai nustatyti, kokio lygio turi būti nustatytas produkto eksporto pabranginimas, kad nacionaliniams gamintojams ekonomiškai nebebūtų naudinga eksportuoti šį produktą. Taip šios valdžios institucijos, nustatydamos tokius ribojimus, galėjo gauti praktiškai tokį patį rezultatą, kokį būtų gavusios, jeigu Indijos kalnakasybos įmones būtų tiesiogiai įpareigojusios tiekti geležies rūdą nacionalinei rinkai.

110 Kad įrodytų finansinį indėlį, Komisija atliko analizę, grindžiamą iš penkių etapų sudarytu testu, pateiktu 2001 m. rugpjūčio 23 d. priimtoje PPO ginčų sprendimo institucijos specialiosios grupės ataskaitoje nagrinėjant ginčą „Jungtinės Valstijos. Priemonės, kuriomis eksporto ribojimai laikomi subsidijomis“ (WT/DS 194/R) dėl SKP sutarties 1.1 straipsnio a dalies 1 punkto iv papunkčio aiškinimo eksporto ribojimo aplinkybėmis.

111 Remdamasi šia analize, ginčijamo reglamento 177 konstatuojamojoje dalyje Komisija nusprendė, kad Indijos viešosios valdžios institucijos pavedė kalnakasybos įmonėms vykdyti viešosios valdžios institucijų politiką, kad būtų sukurta suskaidyta vidaus rinka ir kad geležies rūda būtų tiekiama nacionalinei juodosios metalurgijos pramonei, to reglamento 180 konstatuojamojoje dalyje nusprendė, kad visos Indijos kalnakasybos įmonės turi būti laikomos privačiais subjektais, to reglamento 219 konstatuojamojoje dalyje – kad šios įmonės geležies rūdą vidaus rinkai teikė už mažesnį nei tinkamą atlygį, to paties reglamento 221 konstatuojamojoje dalyje – kad nacionalinėje teritorijoje esančių pirminių žaliavų tiekimas nacionalinėms įmonėms yra funkcija, kuri paprastai suteikiama šalies valdžios institucijoms, ir, galiausiai, aptariamo reglamento 225 konstatuojamojoje dalyje – kad netiesioginis kišimasis į rinką nustatant eksporto ribojimus yra praktika, „kurios paprastai laikosi vyriausybės“.

112 Ginčijamo reglamento 135–229 konstatuojamosiose dalyse pateiktoje analizėje Komisija nustatė, kad, nustatydamos aptariamus eksporto ribojimus, Indijos valdžios institucijos siekė iš Indijos kalnakasybos įmonių gauti tai, kas nustatyta pagrindinio reglamento 3 straipsnio 1 dalies a punkto iii papunktyje, t. y. šiuo atveju, kad geležies rūdą jos teiktų Indijos rinkai. Iš tiesų, užuot pirkusios geležies rūdą ir pačios ją tiekusios rinkai, tos valdžios institucijos sukūrė sistemą, kad pasiektų, jog Indijos geležies rūdos gamintojai ją tiektų tai rinkai, ir nustatė eksporto ribojimus, dėl kurių šios rūdos eksportas tampa komerciškai nepatrauklus.

113 Aplinkybę, kad Indijos viešosios valdžios institucijos tokią sistemą sukūrė ir taikė 2007 ir 2008 m., atskleidžia įvairūs ginčijamame reglamente Komisijos pateikti duomenys. Šio reglamento 145 konstatuojamojoje dalyje nurodyta, kad 2005 m. Indijos plieno ministerijos suburta ekspertų grupė savo ataskaitoje (*Dang* ataskaita) nusprendė, kad Indijai reikia išsaugoti pranašumą, jį palaikyti ir juo naudotis, kad turi užtikrintą galimybę naudotis nuosavais geležies rūdos ištekliais.

114 Be to, remiantis ginčijamo reglamento 153, 157 ir 158 konstatuojamosiose dalyse pateiktais duomenimis, darytina išvada, kad Indijos viešosios valdžios institucijos stebėjo Indijos geležies rūdos eksporto raidą ir aiškinosi, ar aptariami eksporto ribojimai turės siekiamą poveikį, t. y. kad ši rūda būtų tiekiama Indijos rinkai, ir periodiškai tikslino šių ribojimų lygį, ypač geležies rūdos eksporto mokesčio normą, kad įsitikintų, jog užsibrėžtas tikslas būtų pasiektas.

115 Remiantis ginčijamo reglamento 158 konstatuojamąja dalimi, taip pat teigtina, kad 2011 m. paskelbta darbo grupės dėl plieno pramonės dvyliktojo penkerių metų plano ataskaita įrodo aiškų Indijos valdžios institucijų ketinimą taikyti aukštus mokesčius, kad nebūtų skatinamas geležies rūdos eksportas, jei reikia, dar padidinti eksporto mokesčio normą ir, be to, numatyti galimybę nustatyti papildomas priemones, jei to prireiktų.

116 Remdamasi būtent šiais argumentais ir atsižvelgdama į dideles pradines investicijas ir aukštas fiksuotas sąnaudas, kurias turėjo patirti Indijos geležies rūdos gamintojai, ginčijamo reglamento 169 konstatuojamojoje dalyje Komisija padarė išvadą, kad „Indijos vyriausybė geležies rūdos kasybos bendroves ragina užtikrinti produkcijos tiekimą vidaus rinkoje, net jei racionalus tiekėjas pritaikytų savo produkciją tais atvejais, kai eksportas neskatinamas“, o to reglamento 171 konstatuojamojoje dalyje, – kad dėl šios priežasties Indijos viešosios valdžios institucijos pavedė Indijos geležies rūdos gamintojams tiekti produkciją vidaus geležies rūdos vartotojams, t. y. plieno gamintojams.

117 Todėl ieškovės klaidingai teigia, kad Indijos valdžios institucijos kišosi į rinką tik tiek, kiek joms leidžia reglamentavimo įgaliojimai, ir kad šio kišimosi poveikis yra nežinomas ir neprognozuojamas. Atvirkščiai, kai galima teigti remiantis šio sprendimo 112–116 punktais, aptariami eksporto ribojimai buvo sukurti ir pritaikyti siekiant aiškaus tikslo užtikrinti geležies rūdos tiekimą Indijos rinkai, o vėliau buvo stebimi ir tikslinami, kad tas tikslas būtų pasiektas. Apskritai, tos valdžios institucijos pačios primažino tikslinių eksporto ribojimų politikos sėkmę, kaip nurodyta ginčijamo reglamento 173 konstatuojamojoje dalyje. Kai Indijos plieno ministerijos anglių ir plieno nuolatinis komitetas, rengdamas 2013 m. rugpjūčio 29 d. trisdešimt aštuntąją ataskaitą, domėjosi, „kokia apimtimi <...> taikant [tuo metu nustatyto dydžio] geležies rūdos eksporto mokesčio normą pavyko atgrasyti nuo geležies rūdos eksporto ir ar reikia ją dar sykį tikslinti“, ta ministerija nurodė, be kita ko, kad „šį klausimą nuolat aptarinėjo su [Indijos] finansų ministerija, kad nustatytų tokį geležies rūdos eksporto mokestį, kad būtų veiksmingai atgrasyta nuo jos eksporto ir kad būtų pagerintas geležies rūdos tiekimas nacionalinei juodosios metalurgijos pramonei už priimtiną kainą“ ir kad „aukštesnio eksporto mokesčio geležies rūdai nustatymas atitinka [Indijos] vyriausybės politiką“.

118 Be to, negalima pritarti ieškovių argumentui, kad aplinkybė, jog tam tikrais tiriamojo laikotarpio mėnesiais geležies rūdos kaina Indijos rinkoje buvo didesnė už jos kainą pasaulio rinkoje, ir aplinkybė, kad po tiriamojo laikotarpio *Jindal Saw* importavo geležies rūdą, kurią pati naudojo, įrodo, jog aptariami eksporto ribojimai gali daryti poveikį arba jo nedaryti atsižvelgiant į rinkos aplinkybes ir rinkoje veikiančių subjektų sprendimo laisvę. Iš tiesų, Indijos valdžios institucijų finansinis indėlis pasireiškia tuo, kad ji pati tiekia geležies rūdą. Tai, kad tam tikrais tiriamojo laikotarpio mėnesiais geležies rūda Indijos rinkoje buvo parduodama aukštesne kaina nei pasaulio rinkoje, yra klausimas, susijęs ne su to finansinio indėlio buvimu, o tikriausiai su nauda. Kaip ieškovės pačios pažymi, finansinio indėlio buvimas ir naudos buvimas turi būti atskirti. Beje, aplinkybė, kad ūkio subjektas, galintis pasinaudoti finansiniu indėliu, nuspręstų juo nepasinaudoti, savaime neturi įtakos to indėlio egzistavimui.

119 Galiausiai, nėra jokių požymių, kad aptariami eksporto ribojimai buvo nustatyti siekiant gauti viešųjų pajamų, o tai tik patvirtina analizę, kad mokestinėmis ir tarifų priemonėmis Indijos viešosios valdžios institucijos siekė įgyvendinti politiką, jog būtų užtikrintas geležies rūdos tiekimas Indijos rinkai.

120 Taigi pirmąjį kaltinimą reikia atmesti.

121 Antrajame kaltinime ieškovės tvirtina, kad pagrindinio reglamento 3 straipsnio 1 dalies a punkto iv papunktis turi būti aiškinamas taip, jog būtinai reikalingas aktyvesnis valdžios institucijų vaidmuo, o ne paprasta skatinimo veikla, kad jų veiksmai asmenų ar subjektų atžvilgiu nacionalinėje rinkoje galėtų būti laikomi „pavedimu“ privačiam subjektui vykdyti tam tikras funkcijas, kaip suprantama pagal tą nuostatą. Taip nėra šioje byloje.

122 Šiuo klausimu ieškovės teigia, kad nagrinėdama, ar Indijos valdžios institucijų parama nacionalinei aptariamo produkto rinkai tikrai yra vyriausybės politikos tikslas, o ne paprasčiausiai jų bendrųjų reglamentavimo įgaliojimų vykdymo šalutinis poveikis, Komisija rėmėsi klaidingu teisiniu kriterijumi. Iš tiesų, ji turėjo išnagrinėti tai, ar Indijos kalnakasybos įmonės geležies rūdą tai pramonei tiekė „nesavanoriškai“, arba tai, ar tas tiekimas buvo paprasta „viešojo reglamentavimo išdava“, remiantis 2005 m. liepos 20 d. priimtos PPO ginčų sprendimo institucijos apeliacinio komiteto ataskaitos nagrinėjant ginčą „Jungtinės Valstijos. Kompensacinio muito Korėjos kilmės dinaminėms laikmenoms tyrimas“ (WT/DS 296/AB/R) 114 punkte vartojamais terminais.

123 Komisija, palaikoma į bylą įstojusios šalies, ginčija šio kaltinimo pagrįstumą.

124 Visų pirma dėl ieškovių argumento, kad Indijos viešosios valdžios institucijos neatliko aktyvesnio vaidmens ir tik ėmėsi skatinamųjų veiksmų, pakanka konstatuoti, kad patvirtindama aptariamus eksporto ribojimus konkrečiomis aplinkybėmis, pasižyminčiomis didelėmis pradinėmis investicijomis ir aukštomis fiksuotomis sąnaudomis, kurios neleido Indijos kalnakasybos pramonei sumažinti gamybos, šios valdžios institucijos apribojo šių įmonių laisvę praktiškai apribodamos ir jų galimybę spręsti, kurioje rinkoje parduoti savo produkciją.

125 Šiuo klausimu ieškovės nepateikė jokio argumento, leidžiančio suabejoti Komisijos atlikta analize. Iš tiesų, aplinkybė, kad Indijos viešosios valdžios institucijos nustatė ir nuolat tikslino aptariamus eksporto ribojimus, kad užtikrintų, jog šiais ribojimais bus pasiektas užsibrėžtas tikslas, negali būti laikomas paprasčiausiu nacionalinių geležies rūdos gamintojų skatinimu. Atvirkščiai, tokie Indijos viešosios valdžios institucijos veiksmai privertė gamintojus savo produkciją parduoti Indijos rinkoje.

126 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad jei delegavimas paprastai atliekamas formaliomis priemonėmis, jis taip pat gali būti neformalus, ir kad, be to, gali būti kitų formalių ar neformalių priemonių nei delegavimas, kuriomis viešoji valdžia galėtų naudotis siekdama tų pačių tikslų, kaip minėta apeliacinio komiteto ataskaitos nagrinėjant ginčą „Jungtinės Valstijos. Kompensacinio muito Korėjos kilmės dinaminėms laikmenoms tyrimas“ (žr. šio sprendimo 122 punktą) 110 punkte.

127 Šiuo atveju aplinkybė, kad Indijos valdžios institucijos nustatė geležies rūdos eksporto ribojimus ir nuolat juos tikslino, kad būtų pasiektas toks pat rezultatas kaip ir tuo atveju, jei jos pačios tiektų geležies rūdą Indijos rinkai, yra toks neformalus delegavimas. Todėl, konstatavusi šią aplinkybę, Komisija iš tikrųjų konstatavo, kad tos valdžios institucijos vaidino aktyvų vaidmenį, kuris negali būti prilyginamas paprastiems skatinimo veiksmams.

128 Todėl galima teigti, jog ieškovių teiginys, kad Indijos valdžios institucijų veiksmai buvo tik skatinamieji ir kad jos atliko aktyvų vaidmenį, grindžiamas klaidingu ginčijamo reglamento aiškinimu.

129 Taigi antrąjį kaltinimą reikia atmesti.

130 Dėstydamos trečiąjį kaltinimą ieškovės teigia, kad Komisija klaidingai išnagrinėjo, ar aptariami eksporto ribojimai yra „pavedimo“ privačiam subjektui vykdyti pagrindinio reglamento 3 straipsnio 1 dalies a punkto i–iii papunkčiuose nurodytas funkcijas veiksmas, remdamasi tik poveikį patyrusių įmonių reakcija ir šių ribojimų poveikiu rinkai. Iš tiesų, pasak ieškovių, ji turėjo išnagrinėti tik konkrečias priemones, kurių ėmėsi Indijos valdžios institucijos, ir neatsižvelgti į šių priemonių poveikį Indijos rinkai.

131 Komisija, palaikoma į bylą įstojusios šalies, ginčija šio kaltinimo pagrįstumą.

132 Šiame kaltinime ieškovių dėstomi argumentai taip pat grindžiami klaidingu ginčijamo reglamento aiškinimu. Kaip galima teigti remiantis šio sprendimo 112–116 punktais, Komisija nesirėmė tik eksporto ribojimų poveikį patyrusių įmonių reakcija ir šių ribojimų poveikiu Indijos rinkai. Ji išanalizavo Indijos valdžios institucijų veiksmus ir ryšį tarp jų vykdomos politikos ir privačių ūkio subjektų elgesio. Iš tiesų, šių valdžios institucijų įgyvendintos konkrečios priemonės, į kurias atsižvelgta šioje analizėje, yra ne tik teisės aktai, kuriais taikomi aptariamo eksporto ribojimai, bet ir nuolatinė rinkos stebėsena, ir šių eksporto ribojimų poveikio tyrimas, ir padaryti aptariamų eksporto ribojimų pakeitimai, kad būtų pasiektas užsibrėžtas tikslas. Todėl ieškovės klysta teigdamos, kad Komisija savo analizę grindė tik suinteresuotųjų įmonių reakcija į tuos ribojimus ir jų poveikiu rinkai.

133 Argumentai, kuriuos ieškovės šiuo klausimu grindžia PPO ginčų sprendimų institucijos jurisprudencija, kuria jos apskritai remiasi grįsdamos pirmojo pagrindo pirmą dalį, negali paneigti visų prieš tai išdėstytų svarstymų. Iš tiesų, faktai arba teisiniai klausimai, kurie yra visų trijų ginčų, kuriuos jos nurodo, esmė, negali būti palyginti su šios bylos faktais, nes tos ataskaitos neturi reikšmės šioje byloje.

134 Taigi, kiek tai susiję su ginču „Jungtinės Valstijos. Eksporto ribojimai“ (žr. šio sprendimo 110 punktą), jame nagrinėjamas klausimas, ar JAV teisės aktai kompensacinių muitų srityje, kuriuose, pasak Kanados, prekės eksportą ribojanti valdžios institucijų reguliavimo veikla, kitaip tariant, eksporto ribojimo veikla prilyginama „finansiniam indėliui“, kaip jis suprantamas pagal SKP sutarties 1.1 straipsnio a dalies 1 punktą, yra suderinami su ta sutartimi. Todėl šis ginčas nebuvo nesusijęs su konkrečiais eksporto ribojimais, nagrinėjamais atsižvelgiant į politines deklaracijas dėl tikslo užtikrinti aptariamo produkto tiekimą vidaus rinkai siekiant remti konkrečią pramonės šaką.

135 Antra, dėl 2012 m. lapkričio 16 d. priimtos PPO ginčų sprendimo institucijos specialiosios grupės ataskaitos (ji patvirtinta apeliacinio komiteto ataskaitoje) nagrinėjant ginčą „Kinija. Kompensaciniai ir antidempingo muitai Jungtinių Valstijų kilmės orientuoto grūdėtumo plokštiems valcavimo produktams iš elektrotechninio plieno“ (WT/DS 414/R), kurioje buvo kalbama apie importo ribojimus taikant savanoriško ribojimo sutartis, ryšys tarp valdžios institucijų veiksmų ir įtariamo finansinio indėlio negali būti prilygintas šioje byloje nustatytam ryšiui, kiek tai susiję su nagrinėjant šį ginčą aptartos priemonės tipu ir finansinio indėlio pobūdžiu. Iš tiesų, šioje byloje Kinijos Liaudies Respublika tvirtino, kad savanoriško ribojimo sutartys, kuriomis ribojamas nagrinėjamo produkto importas į JAV, lėmė nacionalinių šios prekės pirkėjų turto perleidimą tą produktą gaminančiai nacionalinei pramonei, kuris gali būti laikomas finansiniu įnašu, kaip jis suprantamas pagal SKP sutarties 1.1 straipsnio a dalies 1 punktą, atsižvelgiant į priemonės poveikį privačioms šalims, dėl kurio jos buvo priverstos lėšas perleisti mokant aukštesnę kainą. Šiam ginčui nagrinėti sudaryta specialioji darbo grupė nusprendė, kad tai, jog valdžios institucijų priemonės, kaip antai pasienio priemonės, netiesioginė pasekmė yra kainų didėjimas rinkoje, negalėjo lemti sprendimo, kad šia priemone valdžios institucijos pavedė privatiems pirkėjams atlikti tiesioginius lėšų pervedimus gamybos šakai, kuri prekę parduoda visoje nagrinėjamoje rinkoje, arba būtų jiems nurodžiusios tai daryti.

136 Trečia, dėl 2015 m. sausio 16 d. priimtos PPO ginčų sprendimo institucijos specialiosios grupės ataskaitos nagrinėjant ginčą „Jungtinės Valstijos. Kompensacinės priemonės, taikomos tam tikriems Kinijos kilmės produktams“ (WT/DS 437/R) pažymėtina, kad šis ginčas buvo susijęs su SKP sutarties 11.3 straipsniu, kuriame kalbama apie nacionalinės gamybos šakos pateiktų įrodymų tyrimą siekiant nustatyti, ar jie yra pakankami, kad būtų pagrįstas antisubsidijų tyrimo inicijavimas JAV.

137 Specialioji grupė nusprendė, kad ginčas susijęs su klausimu, ar tyrimą atliekanti institucija veikė nepažeisdama SKP sutarties 11.2 ir 11.3 straipsnių, kai pradėjo antisubsidijų tyrimą, remdamasi įtarimu ir įrodymais, iš kurių matyti, kad buvo finansinis indėlis dėl eksporto ribojimų, kuriuos taikė užsienio šalies valdžios institucijos, ir šių ribojimų poveikis to šalies vidaus kainoms. Taigi, kiek tai susiję su tuo ginču, skunde nepateikta jokių įrodymų dėl aptariamų ribojimų stebėsenos ir tikslinimo.

138 Remiantis tuo, kas išdėstyta, darytina išvada, kad, atsižvelgiant į tą ginčą nagrinėjusios specialiosios grupės įvertintą situaciją, pateikta ataskaita iš principo neturi reikšmės šioje byloje, kurioje konstatavimas, jog nacionaliniams geležies rūdos gamintojams pavesta produkciją teikti vidaus rinkai, grindžiamas ne tik pačiais eksporto ribojimais ir nustatyta konkrečia paramos juodosios metalurgijos pramonei politika, bet ir visuma įrodymų, kad priemonės buvo nuolat tikslinamos siekiant užsibrėžto tikslo.

139 Be to, ieškovės teigia, kad išvados, kurias Komisija padarė, viena vertus, ginčijamo reglamento 186 konstatuojamojoje dalyje dėl Indijos valdžios institucijų politikos poveikio Indijos rinkai, kurioje ji teigia, kad ta politika lėmė geležies rūdos eksporto „stebėtiną sumažėjimą“, nors nuo 2007–2008 m., kai buvo nustatyti aptariami eksporto ribojimai, iki 2015 m. Indijos geležies rūdos gamyba mažėjo labiau negu eksportas, ir, kita vertus, to reglamento 190 konstatuojamojoje dalyje, kurioje ji iš esmės teigia, kad aptariami eksporto ribojimai sukūrė perteklinę geležies rūdos pasiūlą Indijos vidaus rinkoje, nors perprodukcija buvo sumažinta daugiau nei dvigubai tuo pačiu laikotarpiu, yra klaidingos.

140 Šiuo klausimu, viena vertus, iš tiesų reikia pažymėti, kad ginčijamo reglamento 183 ir 14 konstatuojamosiose dalyse pateikti skaičiai įrodo, kad nuo 2007 iki 2015 m. Indijos geležies rūdos gamyba sumažėjo. Vis dėlto ta gamyba visada buvo perteklinė, palyginti su Indijos geležies rūdos suvartojimu tuo pačiu laikotarpiu, todėl, nepaisant jos sumažėjimo, ši gamyba nuolat buvo palaikoma pakankamo lygio, kad būtų patenkintas vidaus vartojimas, o tai atitiko nustatytais aptariamais eksporto ribojimais Indijos valdžios institucijų siekiamus tikslus.

141 Kita vertus, reikia pažymėti, kad nuo šių ribojimų įvedimo nacionalinis geležies rūdos suvartojimas beveik nuolat augo ir kad papildomas vartojimas susijęs su Indijoje pagaminta geležies rūda, nes šio produkto importas išliko beveik nepakitęs. Kadangi tuo laikotarpiu nacionalinė geležies rūdos gamyba sumažėjo ir, atsižvelgiant į tai, kad pasaulinėje rinkoje buvo taikomos aukštesnės kainos, aplinkybė, jog tas nacionalinio vartojimo padidėjimas buvo visiškai absorbuotas Indijoje pagamintos geležies rūdos nacionalinės gamybos, atrodo paradoksali, nes, esant neiškraipytai rinkai, atsižvelgiant į geležies rūdos kainas pasaulio rinkoje, Indijos geležies rūdos gamintojams būtų buvę pelningiau savo produkciją eksportuoti, o ne parduoti nacionalinėje rinkoje.

142 Be to, ieškovės neatsižvelgia į tai, kad geležies rūdos vidaus gamybos mažėjimas Indijoje buvo nulemtas teismų sprendimų uždaryti kasyklas dėl neteisėtos kalnakasybos ir aplinkosaugos pažeidimų tam tikrose Indijos valstijose, kaip nurodė Komisija ginčijamo sprendimo 187 konstatuojamojoje dalyje. Dėl to, kad geležies rūdos perprodukcija Indijoje, t. y., kaip teigiama to reglamento 190 konstatuojamojoje dalyje, vidaus gamybos perteklius, palyginti su vidaus suvartojimu ir eksportu atėmus importą, sumažėjo dėl minėtų kasyklų uždarymo, Komisijos konstatavimas netampa klaidingas, kiek tai susiję su perprodukcija rinkoje, nes ji egzistavo visu nagrinėjamuoju laikotarpiu.

143 Todėl trečiąjį kaltinimą reikia atmesti, o dėl tos priežasties reikia atmesti visą pirmojo pagrindo pirmą dalį.

– Dėl pirmojo pagrindo antros dalies, susijusios su sąvokų „finansinis indėlis“, kaip ji suprantama pagal pagrindinio reglamento 3 straipsnio 1 dalies a punktą, ir „nauda“, kaip ji suprantama pagal to straipsnio 2 punktą, painiojimu taikant 3 straipsnio 1 dalies a punktą

144 Ieškovės teigia, kad Komisija pažeidė pagrindinio reglamento 3 straipsnio 1 dalies a punkto iv papunktį ir padarė akivaizdžią vertinimo klaidą, nes supainiojo „finansinio indėlio“ sąvoką, kaip ji suprantama pagal to straipsnio 1 punktą, su sąvoka „nauda“, kaip ji suprantama pagal šio straipsnio 2 punktą. Šiuo klausimu jos teigia, viena vertus, kad šios sąvokos apima tu skirtingus teisinius elementus, kurie, kartu paėmus, leidžia nustatyti, ar subsidija laikoma egzistuojančia, ir, kita vertus, kad tam, jog būtų įrodytas finansinio indėlio egzistavimas, nereikia remtis pagrindinio reglamento 6 straipsnio d punkte, kuriame kalbama apie finansinio indėlio gavėjui suteiktos naudos skaičiavimą, vartojamu žodžių junginiu „už mažesnį nei pakankamą atlygį“. Todėl jos kritikuoja aplinkybę, kad ginčijamame reglamente visa Komisijos analizė, susijusi su įtarimu, kad valdžios institucijos ėmėsi veiksmų „pavesdamos“ Indijos geležies rūdos gamintojams geležies rūdą tiekti nacionalinei aptariamo produkto pramonei, buvo susieta su vieninteliu klausimu, ar Indijos geležies rūdos gamintojai tiekė šią rūdą nacionalinei aptariamo produkto pramonei už mažesnį nei pakankamą atlygį, nors šis klausimas turėjo reikšmės tik tada, kai buvo nagrinėjama, ar nauda buvo suteikta aptariamos prekės gavėjams.

145 Grįsdamos šią dalį ieškovės remiasi 2012 m. kovo 23 d. PPO ginčų sprendimo institucijos apeliacinio komiteto ataskaita nagrinėjant ginčą „Jungtinės valstijos. Prekybai dideliais civiliniais orlaiviais poveikį darančios priemonės“ (WT/DS 353/AB/R) ir 2005 m. balandžio 11 d. PPO ginčų nagrinėjimo institucijos specialiosios grupės ataskaita nagrinėjant ginčą „Korėja. Prekybai komercinės paskirties laivais poveikį darančios priemonės“ (WT/DS 273/R).

146 Komisija, palaikoma į bylą įstojusios šalies, ginčija šios dalies pagrįstumą.

147 Visų pirma reikia pažymėti, kad, kaip galima teigti remiantis ginčijamo reglamento 181–219 konstatuojamosiomis dalimis, kurios išdėstytos toje reglamento dalyje, kuri skirta finansinio indėlio egzistavimo tyrimui, kad Komisija išsamiai išnagrinėjo Indijos geležies rūdos rinkos raidą. To reglamento 190 konstatuojamojoje dalyje ji pažymėjo, kad „nepaisant sumažėjusios geležies rūdos gavybos Indijos rinkoje matyti pastovūs ir neracionalūs pertekliniai pajėgumai, palyginti su vidaus suvartojimo ir eksporto suma atėmus importą“, o dėl to „susidarė geležies rūdos pasiūlos perteklius vidaus rinkoje, kaip patvirtino ir kaip to siekė Indijos vyriausybė“. To reglamento 192 konstatuojamojoje dalyje ji pažymėjo, kad „eksporto mokesčio geležies rūdai tikslas – [ne] visiškai sustabdyti eksportą, bet jį sumažinti, sykiu padidinant galimybes įsigyti geležies rūdos vidaus rinkoje“.

148 Išdėsčiusi šiuos teiginius, ginčijamo sprendimo 200 konstatuojamojoje dalyje Komisija nurodė, kad išnagrinėjo galimą geležies rūdos pasiūlos pertekliaus, kurį nulėmė aptariami eksporto ribojimai, poveikį geležies rūdos vidaus kainai Indijoje.

149 Remiantis tuo, kas išdėstyta, darytina išvada, jog, atlikdama finansinio indėlio egzistavimo analizę, tik konstatavusi, kad aptariami eksporto ribojimai sukėlė perteklinę geležies rūdos pasiūlą Indijos rinkoje, Komisija, be šio rinkos tyrimo, išanalizavo ir galimą tų ribojimų poveikį geležies rūdos vidaus kainai Indijoje.

150 Remiantis ginčijamo reglamento antraštinėje dalyje „Nauda“ išdėstytų 230–271 konstatuojamųjų dalių analize, darytina išvada, kad Komisija atliko išsamią naudos kriterijaus analizę, kuri aiškiai skiriasi nuo jos atliktos finansinio indėlio egzistavimo analizės, o tai ieškovės pripažino per žodinę proceso dalį Bendrajam Teismui pateikus klausimą.

151 Beje, reikia pažymėti, kad ieškovių rėmimasis PPO ginčų sprendimo institucijos jurisprudencija grindžiamas iš konteksto ištrauktomis citatomis. Pirma, dėl apeliacinio komiteto ataskaitos nagrinėjant ginčą „Jungtinės Valstijos. Dideli civiliniai orlaiviai (antrasis skundas)“ (žr. šio sprendimo 145 punktą) reikia pažymėti, kad 2011 m. kovo 31 d. parengtoje šioje byloje įkurtos specialiosios grupės ataskaitoje

(WT/DS 353/R) ta specialioji grupė nusprendė, kad reikia sukurti naują testą, kad būtų galima patikrinti, ar toje byloje nagrinėjamos priemonės yra „finansinis indėlis“, kaip tai suprantama pagal SKP sutarties 1.1 straipsnio a dalies 1 punkto i papunktį. Pagal šį naująjį testą reikėjo nustatyti, ar pagal viešųjų pirkimų sutartis teikiamos paslaugos suteikė naudos tam, kuris už jas mokėjo (valdžios institucijoms), ar tam, kuris gavo mokėjimą už paslaugas. Pritaikiusi naująjį testą, specialioji grupė padarė išvadą, kad iš aptariamų paslaugų tiekimo naudos turėjo tas, kuris gavo mokėjimą už tą tiekimą, o ne už tas paslaugas mokėjusios valdžios institucijos, ir kad dėl šios priežasties tai buvo „finansinis indėlis“ pagal tą nuostatą.

152 Šioje byloje tokio testo taikymas neleistų atskirti klausimo, ar egzistuoja finansinis indėlis, nuo klausimo, ar egzistuoja nauda, todėl, jeigu būtų nuspręsta, kad naudos gauna valdžios institucijos, savaime nebūtų finansinio indėlio, ir atvirkščiai. Dėl šios priežasties apeliacinis komitetas atsisakė taikyti šį testą ir nurodė, kad dėl specialiosios grupės taikyto metodo kyla pavojus supainioti du skirtingus subsidijos apibrėžimo elementus, nurodytus SKP sutarties 1.1 straipsnyje.

153 Antra, tuo pačiu klausimu ginče „Korėja. Komercinės paskirties laivai“ (žr. šio sprendimo 145 punktą) ieškovių cituojamos šį ginčą nagrinėjusios specialiosios grupės ataskaitos ištraukos susijusios su situacija, kai Korėjos valdžios institucijų vykdomo „pavedimo“ ar „nurodymo“ veiksmo įrodymu Sąjunga laikė tai, kad finansų įstaigos dalyvavo reorganizuojant sunkumų patiriančias įmones, užuot siekusios padidinti gaunamas lėšas, būtent likviduodamos tas įmones. Tokiomis aplinkybėmis, kai įtariamas finansinis indėlis yra reorganizacija, „nauda“ egzistuoti tik tuo atveju, jei tas reorganizavimas nevyktų įprastas rinkos sąlygas atitinkančiomis sąlygomis. Todėl nebuvo galimybės atskirti finansinio indėlio egzistavimo vertinimo nuo naudos egzistavimo vertinimo.

154 Be to, reikia konstatuoti, kad šioje byloje, skirtingai nei dviejuose ieškovių nurodytuose ginčuose nagrinėtais atvejais (žr. šio sprendimo 145 punktą), jei iš Komisijos atliktos finansinio indėlio egzistavimo analizės būtų pašalinti argumentai dėl aptariamų eksporto ribojimų poveikio kainoms Indijos rinkoje, t. y. argumentai, kurie, ieškovių teigimu, yra nereikšmingi finansinio indėlio egzistavimo tyrimui, visiškai nekeičia Komisijos analizės, pagal kurią aptariami eksporto ribojimai lemia geležies rūdos tiekimo didėjimą Indijos rinkoje, kurį Komisija prilygina geležies rūdos tiekimui.

155 Todėl reikia atmesti pirmojo pagrindo antrą dalį ir dėl tos priežasties visą pirmąjį pagrindą.

Dėl trečiojo pagrindo, susijusio su pagrindinio reglamento 4 straipsnio 1 dalies ir 2 dalies a punkto pažeidimu

156 Dėstydamos trečiąjį pagrindą, kuris sudarytas iš dviejų dalių, ieškovės subsidiariai, palyginti su pirmuoju pagrindu, teigia, kad Komisija pažeidė pagrindinio reglamento 4 straipsnio 1 dalį ir 2 dalies a punktą nuspręsdama, kad aptariama subsidija yra konkreti. Šiuo klausimu jos remiasi 2011 m. kovo 25 d. PPO ginčų sprendimo institucijos apeliacinio komiteto priimta ataskaita nagrinėjant ginčą „Jungtinės Valstijos. Galutiniai antidempingo ir kompensaciniai muitai, taikomi tam tikriems Kinijos kilmės produktams“ (WT/DS 379/AB/R).

– Dėl trečiojo pagrindo pirmos dalies, susijusios su subsidijos, suteiktos geležies rūda, nekonkretumu

157 Dėstydamos šio pagrindo pirmą dalį ieškovės teigia, kad geležies rūda yra pirminė ketaus ir plieno, dviejų ekonomikoje plačiai naudojamų medžiagų, gamybos žaliava. Todėl neįmanoma nustatyti ir tiksliai nurodyti Indijoje esančių žinomų įmonių ar pramonės subjektų, kurie gali būti geležies rūdos pasiūlos padidėjimo naudos už mažesnį nei tinkamą atlygį Indijos rinkoje gavėjai, skaičiaus. Be to, ne tik juodosios metalurgijos pramonė pasinaudotų geležies rūdos tiekimu Indijoje, nes didžiosios pramonės šakos, kaip antai cemento, anglių gavybos ir geležies lydinių sektoriai, taip pat yra susijusios.

158 Komisija, palaikoma į bylą įstojusios šalies, ginčija šios dalies pagrįstumą.

159 Remiantis ginčijamu reglamentu, darytina išvada, kad Komisija išnagrinėjo, ar geležies rūdos eksporto mokestis ir DFP atitinka trečiąją ir paskutinę sąlygą, kurią turi tenkinti, kad būtų konstatuotas kompensuotinos subsidijos egzistavimas, t. y. jos „konkretumas“, kaip tai suprantama pagal pagrindinio reglamento 4 straipsnį.

160 Šiuo klausimu ginčijamo reglamento 272 konstatuojamojoje dalyje Komisija konstatavo, kad, atsižvelgiant į prekes, kurioms taikomos nagrinėjamos priemones, jos naudingos tik juodosios metalurgijos pramonei, t. y. tik tam tikrai gamybos šakai, ir nusprendė, kad nereikalaujama, jog subsidija, be kita ko, būtų taikoma tik tam tikrai gamybos šakos daliai, kad ją būtų galima laikyti konkrečia. Kita vertus, priešingai, nei tam tikrų kitų pirminių žaliavų, pavyzdžiui, naftos, dujų ar vandens, o veikiau taip pat kaip stataus miško, geležies rūdos, ypač aukštos kokybės, negali naudoti neribotas gamybos šakų skaičius, tačiau gali naudoti ribotas subjektų ir pramonės šakų skaičius, ypač kaliojo ketaus vamzdžių gamybos pramonė. Šiuo klausimu Komisija rėmėsi 2014 m. gruodžio 19 d. PPO ginčų sprendimo institucijos apeliacinio komiteto priimta ataskaita nagrinėjant ginčą „Jungtinės Valstijos. Kompensacinės priemonės, taikomos tam tikriems Indijos kilmės karštojo valcavimo anglinio plieno plokštiesiems gaminiams“ (WT/DS 436/AB/R).

161 Reikia pažymėti, kaip tai daro Komisija, kad nustatant, ar aptariami importo ribojimai gali būti „konkrečios“ subsidijos, kaip tai suprantama pagal pagrindinio reglamento 4 straipsnio 2 dalį, reikšmingas klausimas yra ne tai, ar geležis ir plienas plačiai naudojami apskritai ekonomikoje, o tai, ar geležies rūda plačiai naudojama ekonomikoje apskritai.

162 Iš tiesų, vienintelės įmonės, gaunančios naudos iš geležies rūdos eksporto ribojimų, yra Indijos įmonės, kurios geležies rūdą naudoja tolesnėje gamybos grandyje, t. y., be kita ko, juodosios metalurgijos pramonėje. Tai, kad geležies rūda yra pagrindinė medžiaga juodojoje metalurgijoje, nereiškia, kad tai pagrindinė medžiaga Indijos ekonomikoje apskritai, kaip vanduo, nafta ir dujos, kurią naudoja begalės pramonės šakų ir įmonių. Taigi geležies rūda negali būti lyginama su šiomis kitomis medžiagomis.

163 Net jei įmanoma, kad aptariamo eksporto ribojimai gali būti netiesiogiai naudingi juodosios metalurgijos produkciją, t. y. geležį ir plieną, naudojančioms įmonėms, nes dėl geležies rūdos tiekimo subsidijavimo šios pramonės šakos gauta nauda teko toms įmonėms, tai negali lemti rezultato, kad pati parama juodajai pramonei laikoma nekonkrečia, kaip tai suprantama pagal pagrindinį reglamentą.

164 Be to, aplinkybė, kad subsidija naudinga visai pramonės šakai, nereiškia, kad ji negalėtų būti laikoma „konkrečia“ subsidija, kaip tai suprantama pagal pagrindinio reglamento 4 straipsnio 2 dalį. Iš tiesų, remiantis šia nuostata, subsidija gali būti konkreti ne tik įmonei, bet ir „pramonės šakai arba įmonių ar pramonės šakų grupei“.

165 Dėl ieškovių argumento, kad kitos didžiosios pramonės šakos, kaip antai cemento, anglių gavybos ir geležies lydinių sektoriai, taip pat yra susijusios, reikia pažymėti, jog tas argumentas grindžiamas paprastais teiginiais, o ieškovės nepateikia nuorodos į šių kitų pramonės sektorių suvartojimo dydžius, todėl negalima paneigti, kad tas suvartojimas yra labai menkas.

166 Bet kuriuo atveju šiuo klausimu reikia pažymėti, kad, remiantis PPO ginčų sprendimo institucijos specialiosios grupės ataskaita, priimta nagrinėjant ginčą „Jungtinės Valstijos. Tam tikri plokšti gaminiai iš plieno. Indija“ (WT/DS 436/R), kuri patvirtinta, kiek tai susiję su konkretumo klausimu, apeliacinio komiteto ataskaitoje nagrinėjant tą patį ginčą (WT/DS 436/AB/R) (žr. šio sprendimo 160 punktą), taip pat susijusį su Indijos valdžios institucijų priimtomis priemonėmis dėl geležies rūdos, šiai rūdai taikytas subsidijavimas gali būti laikomas konkrečiu.

167 Ataskaitoje specialioji grupė konstatavo, kad „dėl to, jog buvo nustatyta, kad galimybė gauti naudos iš subsidijos yra ribota, ši subsidija yra konkreti, kaip tai suprantama pagal SKP sutarties 2 straipsnį“, ir kad „nors ši galimybė ribota dėl to, kad tik keli šimtai įmonių galėjo pasinaudoti subsidijuojama preke, subsidija yra konkreti“.

168 Todėl reikia nuspręsti, kad šioje byloje Indijos valdžios institucijų priemonės, kurios buvo taikomos tik geležies rūdai, yra „konkrečios“, kaip tai suprantama pagal pagrindinio reglamento 4 straipsnį, kaip PPO ginčų sprendimo institucija konstatavo dėl SKP sutarties 2 straipsnio. Todėl trečiojo pagrindo pirmą dalį reikia atmesti kaip nepagrįstą.

– Dėl trečiojo pagrindo antros dalies, susijusios su subsidijos, teikiamos taikant geležies rūdos eksporto mokestį, nekonkretumu

169 Šio pagrindo antroje dalyje ieškovės teigia, kad Indijoje eksportui taikoma labai daug mokesčių. Todėl gamybos šakos, galinčios turėti naudos, kaip įtariama, iš Indijos valdžios institucijų vykdomos paramos paskesnės grandies pramonės šakoms dėl taikomų eksporto ribojimų, yra nesuskaičiuojamos. Todėl Komisija negali daryti išvados, kad aptariami eksporto ribojimai yra konkretūs, neatlikusi kitų Indijoje galiojančių eksporto mokesčių analizės ir galimų su šiais kitais mokesčiais susijusių viešosios valdžios intervencijų.

170 Komisija, palaikoma į bylą įstojusios šalies, ginčija šios dalies pagrįstumą.

171 Reikia pažymėti, kad šio pagrindo antra dalis grindžiama tvirtinimu, kad Indijoje egzistuoja eksporto mokesčiai įvairiems produktams. Reikia pažymėti, pirma, kad aptariami eksporto ribojimai yra ne vienintelis eksporto mokestis, o dvi juos sudarančios priemonės, t. y. geležies rūdos eksporto mokestis ir DFP, ir kad šiomis dviem priemonėmis yra įgyvendinama Indijos valdžios institucijų juodosios metalurgijos subsidijavimo politika.

172 Antra, jeigu Indijos valdžios institucijos nustatė daug eksporto ribojimo mechanizmu grindžiamų tikslinių subsidijų, kad paremtų įvairius pramonės sektorius, dar reikia pripažinti, kad konkretumo reikalavimas taikomas kiekvienai iš šių subsidijų atskirai, o ne aplinkybei, kad valdžios institucijos subsidijas taikė tik ribotai.

173 Todėl Komisijai pakako išanalizuoti, ar aptariamos priemonės, būtent geležies rūdos eksporto mokestis, laikomos subsidijomis, o kitų eksporto mokesčių, taikomų kitoms prekėms, analizuoti nebuvo būtina. Kaip pažymėjo Komisija, kiekvienas eksporto mokestis nustatomas savarankiškai, taikomas skirtingiems produktams ir gali būti naudingas skirtingiems ūkio subjektams, todėl tik kiekvieno eksporto mokesčio individuali analizė leidžia nustatyti, ar tas mokestis yra konkreti subsidija.

174 Bet kuriuo atveju ieškovės visiškai neįrodė, kad aptariami geležies rūdai taikomi ribojimai priskiriami horizontaliajai paramos politikai, taikomai visoms Indijos pramonės šakoms, veikiančioms paskesnės grandies pramonės sektoriuose, palyginti su produktais, kuriems taikomos panašios priemonės.

175 Todėl reikia atmesti trečiojo pagrindo antrą dalį kaip nepagrįstą ir dėl tos priežasties – visą ieškinio trečiąjį pagrindą.

Dėl ketvirtojo pagrindo, susijusio su pagrindinio reglamento 3 straipsnio 2 dalies, 6 straipsnio d punkto ir 15 straipsnio 1 dalies pažeidimo

176 Ketvirtasis pagrindas, kurį sudaro dvi dalys ir kuris, kaip ir trečiasis, pateikiamas subsidiariai, palyginti su pirmuoju pagrindu, pateiktas dėl ginčijamame reglamente pateiktų argumentų dėl naudos egzistavimo.

– Dėl ketvirtojo pagrindo pirmos dalies, susijusios su pagrindinio reglamento 3 straipsnio 2 dalies ir 15 straipsnio 1 dalies antros pastraipos pažeidimu

177 Nagrinėjant šią dalį, reikia visų pirma priminti, kad pagrindinio reglamento 3 straipsnyje nustatyta, kad subsidija laikoma egzistuojančia, jei tenkinamos jo 1 ir 2 dalyse išdėstytos sąlygos, t. y. egzistuoja kilmės arba eksporto šalies valdžios institucijų „finansinis indėlis“ ir taip suteikiama „nauda“. To reglamento 6 ir 7 straipsniuose nurodyta gavėjui suteikiamos „naudos“ skaičiavimo tvarka. Galiausiai, to reglamento 15 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje nustatyta, kad jokia kompensacinė priemonė nenustatoma, be kita ko, jei įrodoma, jog subsidijos nebeteikia naudos tiriamiems eksportuotojams.

178 Pirmoje dalyje ieškovės pateikia du kaltinimus. Dėstydamos pirmąjį kaltinimą dėl pagrindinio reglamento 3 straipsnio 2 dalies pažeidimo, jos teigia, visų pirma, kad komisijos atliktas naudos skaičiavimas įrodė, jog per penkis iš dvylikos tiriamojo laikotarpio mėnesių *Jindal Saw* sumokėjo daugiau nei tinkamą atlygį už įsigytą geležies rūdą, t. y. ji sumokėjo didesnę už Komisijos nurodytą palyginamąją kainą. Be to, po tiriamojo laikotarpio subsidijos marža sumažėjo, todėl atnaujintas skaičiavimas tikriausiai atspindėtų „neigiamą naudą“. Todėl ieškovės mano, kad Komisija neturėjo pripažinti, kad nauda buvo suteikta *Jindal Saw*.

179 Komisija, palaikoma į bylą įstojusios šalies, ginčija šio kaltinimo pagrįstumą.

180 Šiuo klausimu pakanka pažymėti, kad, remiantis pačia pagrindinio reglamento 5 straipsnio formuluote, teigtina, jog kompensuotinos subsidijos dydis turi būti skaičiuojamas pagal tai, kokią naudą subsidijos gavėjui „suteikė subsidija per subsidijavimo tiriamąjį laikotarpį“. Tuo remiantis teigtina, kad vertinant naudą reikia atsižvelgti į visą tiriamąjį laikotarpį. Konkrečiai tai reiškia, kad, kaip ir šiuo atveju, kalbama apie finansinį indėlį, susijusį su prekėmis, kurių kaina svyruoja, reikšmės turi būtent tai, ar nauda yra suteikta atsižvelgiant į visą tiriamąjį laikotarpį, o ne tai, ar nauda buvo teikiama kiekvienu to laikotarpio momentu. Iš tiesų, tame reglamente nieko nepasakyta apie tai, kad aptariama priemonė turėtų nuolat teikti naudos, kad ją būtų galima laikyti subsidija. Šiuo atveju lemiamą įtaką turi tai, ar naudos skaičiavimas už visą tiriamąjį laikotarpį atskleidė, jog egzistuoja teigiamas subsidijos skirtumas *Jindal Saw* naudai, kaip nurodyta ginčijamo reglamento 265 konstatuojamojoje dalyje.

181 Dėl tų pačių priežasčių, susijusių su tuo, kad geležies rūdos kaina svyruoja, ginčijamo reglamento teisėtumo vertinimui reikšmės neturi ir tai, kad naujesnis skaičiavimas gali atskleisti, jog aptariamas finansinis įnašas konkrečiu momentu nebeteikia naudos Indijos eksportuojantiems gamintojams, nes turi būti atsižvelgta į naudą, suteiktą per tiriamąjį laikotarpį.

182 Todėl reikia konstatuoti, kad ginčijamas reglamentas teisingai grindžiamas konstatavimu, kad aptariamas finansinis indėlis tiriamuoju laikotarpiu suteikė naudos *Jindal Saw*, todėl pirmasis kaltinimas yra nepagrįstas.

183 Dėstydamos subsidiariai pateiktą antrąjį kaltinimą, ieškovės teigia, kad Komisija pažeidė pagrindinio reglamento 15 straipsnio 1 dalies antrą pastraipą ir padarė akivaizdžią vertinimo klaidą nustatydama kompensacines priemones, nors aptariamos subsidijos *Jindal Saw* negavo, nes po tiriamojo laikotarpio ji importavo beveik visą nupirktą geležies rūdą, o tai patvirtino Komisija. Todėl Komisija, remdamasi su tiriamuoju laikotarpiu susijusiomis išvadomis, neturėjo nuspręsti, kad *Jindal Saw* gaus subsidiją artimoje ateityje, nors kompensacinių priemonių nustatymo momentu jokia subsidija neegzistavo.

184 Dėl perspektyvos, kad *Jindal Saw* vėl pirks Indijos rinkoje, pažymėtina, jog Komisija neįrodė, jog geležies rūdos kainų lygis pasaulio rinkoje yra pagrindinė priežastis, dėl kurios *Jindal Saw* Indijoje nebepirko geležies rūdos, ir kad kainos augimas pasaulio rinkoje ją priverstų geležies rūdą ir vėl pirkti Indijos rinkoje. Dėl šio aspekto ieškovės nurodo, kad *Jindal Saw* turėjo apmokėti su geležies rūdos importu susijusias transporto išlaidas, kad prekė būtų atgabenta iki gamyklos, o tai reiškia, kad geležies rūdos importas franko kaina (FOB) iš Australijos atsiėjo brangiau, nei pirkti Indijos rinkoje. Be to, Komisija negalėjo atmesti galimybės, kad kainos pasaulio rinkoje artimiausioje ateityje sumažės.

185 Dėl pagrindinio reglamento 15 straipsnio 1 dalies antros pastraipos taikymo šioje byloje ieškovės teigia, kad šios nuostatos taikymo sritis, kiek tai susiję su joje numatyta antrąja prielaida, neapsiriboja „vienkartinės, nesikartojančios subsidijos“ atvejais, kaip teigia Komisija. Šiuo klausimu jos remiasi 2007 m. gruodžio 17 d. PPO ginčų sprendimo institucijos priimta ataskaita nagrinėjant ginčą „Japonija. Kompensacinės priemonės, taikomos Korėjos kilmės dinaminėms laikmenoms“ (WT/DS 336/R).

186 Komisija, palaikoma į bylą įstojusios šalies, ginčija šio kaltinimo pagrįstumą.

187 Pagrindinio reglamento 15 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje nurodyta, kad nenustatoma jokios kompensacinės priemonės, jeigu, be kita ko, įrodyta, kad subsidijos nebeteikia naudos tiriamiems eksportuotojams.

188 Šiuo atveju, atsižvelgiant aptariamo finansinio indėlio pobūdį, jo teikiamas pranašumas dėl mažesnės nei tinkamos kainos už geležies rūdos tiekimą mokėjimo gali varijuoti dėl dydžio ar net tam tikram laikui išnykti, nes ta nauda praktiškai priklauso nuo geležies rūdos kainų pasaulio rinkoje, kurias reprezentuoja Australijos rinka ir kurios svyruoja. Vis dėlto reikia konstatuoti, kad eksporto ribojimai, kuriuos lemia šis finansinis indėlis, savo ruožtu yra nuolatiniai. Todėl galimas naudos išnykimas tam tikrą laiką nieko nepasako apie jos egzistavimą ateityje. Todėl būtų nenuoseklu neleisti nustatyti kompensacinių muitų, nes, kai jie turės būti nustatyti, „tinkamų“ kainų svyravimo pasekmė bus laikinas naudos išnykimas, kuris buvo teisėtai konstatuotas tiriamuoju laikotarpiu.

189 Kaip pažymėjo Komisija, kol galios teisės aktai, kuriuose nustatyti aptariami eksporto ribojimai, negalima atmesti prielaidos, kad artimoje ateityje tarptautinės kainos vėl išaugs reaguodamos į tarptautinį geležies rūdos paklausos ir pasiūlos svyravimą arba kad Indijoje kainos sumažės, todėl vėl bus gaunama nauda.

190 Priešingai, nei teigia ieškovės, specialios grupės ataskaitoje nagrinėjant ginčą „Japonija. DRAM“ (žr. šio sprendimo 185 punktą) jų teiginiui nepritariama. Iš tiesų, šis ginčas susijęs su nepasikartojančiomis subsidijomis, o klausimas kilo dėl to, ar šios subsidijos vis dar turi poveikį kompensacinių priemonių nustatymo momentu. Kaip pažymėjo specialioji grupė, nereikia tvirtinti, kad už tyrimą atsakinga valdžios institucija privalėjo atlikti naują tyrimą priemonių nustatymo momentu, kad būtų patvirtinta, jog tęsiasi subsidijavimas, kurio egzistavimas buvo konstatuotas tiriamuoju laikotarpiu, nes tai prieštarautų pačiam tiriamųjų laikotarpių naudojimo dalykui.

191 Dėl klausimo, ar, kaip tvirtina ieškovės, Komisija privalėjo įrodyti, viena vertus, kad atitinkami geležies rūdos kainų pasaulio ir Indijos rinkose lygiai yra pagrindinė priežastis, dėl kurios *Jindal Saw* liovėsi pirkusi geležies rūdą Indijoje, ir, kita vertus, kad geležies rūdos kainos pasaulio rinkoje augimas privertė *Jindal Saw* vėl įsigyti naudojamą geležies rūdą Indijos rinkoje, reikia pažymėti, kad Komisija iš tikrųjų turi įrodyti, ar tiriamuoju laikotarpiu subsidija egzistavo. Tačiau, jeigu pasibaigus tam laikotarpiui gavėjas tvirtina, kad subsidija nebeteikiama ar bent kad jis nebesinaudoja ja, įrodinėjimo našta yra perkeliama kitai šaliai.

192 Todėl jeigu, kaip ir šiuo atveju, įmonė teigia, kad ji nesiekia pirminės žaliavos įsigyti geriausia kaina, kokią gali gauti, nors tai prieštarauja bet kokiai ekonominei logikai, ji privalo bent pateikti įtikinamų paaiškinimų, kad tai galėtų įrodyti, o ieškovės to nepadarė, nes nenurodė, dėl kokios priežasties *Jindal Saw* atsisakytų pirkti Indijos rinkoje, jeigu dėl aptariamų eksporto ribojimų geležies rūdos kaina joje ir vėl būtų mažesnė už pasaulio rinkoje taikomas kainas.

193 Atsižvelgiant į šiuos veiksnius taip pat reikia atmesti ketvirtojo pagrindo pirmos dalies antrą kaltinimą kaip nepagrįstą, o dėl tos priežasties ir visą pirmą dalį.

– Dėl ketvirtojo pagrindo antros dalies, susijusios su pagrindinio reglamento 3 straipsnio 2 dalies ir 6 straipsnio d punkto ir dėl tos priežasties to paties reglamento 15 straipsnio 1 dalies trečios pastraipos pažeidimu

194 Ketvirtojo pagrindo antroje dalyje, kurią sudaro trys kaltinimai, ieškovės teigia, kad klaidingai apskaičiuodama naudą, kaip įtariama, gautą dėl aptariamo finansinio indėlio, Komisija pažeidė pagrindinio reglamento 3 straipsnio 2 dalį ir 6 straipsnio d punktą ir dėl tos priežasties to reglamento 15 straipsnio 1 dalies trečią pastraipą.

195 Kaip priminta šio sprendimo 177 punkte, pagrindinio reglamento 3 straipsnyje numatyta, kad subsidija laikoma egzistuojančia, jeigu yra valdžios institucijų „finansinis indėlis“ ir jeigu taip suteikiama „nauda“. To reglamento 6 ir 7 straipsniuose nurodyta gavėjui suteikiamos „naudos“ skaičiavimo tvarka.

196 Dėl finansinio indėlio, pasireiškiančio valdžios institucijų tiekiamomis prekėmis, pagrindinio reglamento 6 straipsnio d punkte iš esmės nurodyta, kad tas tiekimas suteikia naudą, jei tiekiama už mažesnį nei tinkamą atlygį.

197 Toje pačioje nuostatoje nustatytos taikytinos taisyklės, kai tiekimo šalyje nėra rinkos sąlygų, kuriomis gali būti vadovaujamasi kaip lyginamuoju standartu nustatant tinkamą atlygį už aptariamą produktą. Tokiu atveju aptariamoje šalyje vyraujančios sąlygos ir tvarka priderinami, remiantis sąnaudomis, kainomis ir kitais toje šalyje turimais veiksniais, prie tinkamos sumos, atspindinčios įprastas rinkos sąlygas, arba vadovaujamasi sąlygomis ir tvarka, kurios vyrauja kitos šalies arba pasaulio rinkoje ir kuriomis gali pasinaudoti gavėjas.

198 Šiuo atveju, remiantis ginčijamo sprendimo 230 ir 231 konstatuojamosiomis dalimis, darytina išvada, kad Komisija nustatė, jog egzistuoja gavėjams suteikta nauda, apskaičiuodama, pirma, tiriamuoju laikotarpiu dviejų aptariamą produktą eksportuojančių gamintojų, bendradarbiavusių atliekant tyrimą, nupirktos geležies rūdos vidutinę svertinę pirkimo kainą. Ši vidutinė svertinė pirkimo kaina apskaičiuota už kiekvieną mėnesį atskirai remiantis geležies rūdos pristatymo iš kasyklos į gamyklą Indijoje kaina. Į tą kainą įskaičiuotos transporto sąnaudos, į kurias atsižvelgta remiantis vidutinėmis šių dviejų eksportuojančių gamintojų transporto sąnaudomis. Vidutinė pirkimo kaina buvo pagrįsta kainomis ir kiekiais, nurodytais sąskaitų faktūrų, kurias pateikė abu Indijos gamintojai, sąraše pagal atskirus sandorius, padarius tam tikrus pakeitimais, kurie buvo reikalingi (žr. to reglamento 232, 254, 257 ir 260 straipsnius), ypač kiek tai susiję su vidutinėmis transporto sąnaudomis, kad būtų galima nustatyti vidutinę geležies rūdos kainą su pristatymu iki gamyklos.

199 Antra, Komisija nustatė tinkamą lyginamąją kainą, kad, atlikus palyginimą, būtų galima nustatyti, ar egzistuoja nauda. Šiuo tikslu konstatavusi, kad visiems sandoriams Indijos rinkoje buvo taikomi aptariami geležies rūdos eksporto ribojimai, kad nebuvo įmanoma nustatyti, kokia būtų pirkimo šioje rinkoje kaina, jei tie ribojimai nebūtų taikomi, Komisija nusprendė lyginamuoju standartu laikyti kitos šalies rinkoje arba pasaulio rinkoje vyraujančias sąlygas ir tvarką, kuriomis gavėjai galėjo naudotis, kaip nustatyta pagrindinio reglamento 6 straipsnio d punkto antros pastraipos ii papunktyje (žr. ginčijamo reglamento 235–240 konstatuojamąsias dalis).

200 Šiuo klausimu komisija nusprendė vadovautis Australijoje taikomomis kainomis, o tai šioje byloje neginčijama. Neturėdama duomenų apie kainas Australijos kasyklose ir atsižvelgdama į tai, kad į kainą Indijoje buvo įskaičiuotos transportavimo nuo kasyklos iki gamyklos išlaidos, ji nusprendė, kad taip pat reikia įtraukti transporto išlaidas, kurias Australijos geležies rūdos pirkėjas būtų turėjęs sumokėti už transportavimą iš kasyklos Australijoje, kad palyginimas būtų įmanomas toje pačioje prekybos stadijoje; kadangi nebuvo reikiamų duomenų, tos išlaidos buvo pakeistos transportavimo iš kasyklos iki uosto išlaidomis (žr. ginčijamo reglamento 241 konstatuojamąją dalį).

201 Trečia, tuo remdamasi Komisija palygino „Indijos geležies rūdos, nuvežtos iš kasyklos Indijoje į gamyklą Indijoje (bet neiškrautos gamykloje), vidutines pirkimo kainas vidaus rinkoje“ su „Australijos geležies rūdos, nuvežtos iš kasyklos į uostą (bet neiškrautos uoste), vidutinėmis vidaus rinkos kainomis“ (žr. ginčijamo reglamento 255 konstatuojamąją dalį). Jos teigimu, šių dviejų pirkimo kainų skirtumas, padaugintas iš tiriamuoju laikotarpiu nupirkto ir nagrinėjamo produkto gamybai suvartoto geležies rūdos kiekio, yra „sutaupytos lėšos“, kurias gavo šį produktą gaminantys Indijos gamintojai, perkantys geležies rūdą iškraipytoje rinkoje, palyginti su kaina, kurią jie būtų mokėję, jei nebūtų šių iškraipymų. Ši bendra suma atitinka naudą, kurią Indijos gamintojams tiriamuoju laikotarpiu suteikė Indijos valdžios institucijos (žr. to reglamento 258, 259 ir 261 konstatuojamąsias dalis).

202 Ketvirta, kad būtų galima nustatyti kiekvienam per tyrimą bendradarbiavusiam Indijos gamintojui suteiktos subsidijos normą, Komisija, taikydama pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2 dalį, palygino taip apskaičiuotą bendrą subsidijos dydį su nagrinėjamo produkto bendra apyvarta tiriamuoju laikotarpiu ir nusprendė, kad subsidija davė naudos visai nagrinėjamo produkto gamybai, o ne tik tai gamybos daliai, kuri skirta eksportui (žr. ginčijamo reglamento 262 konstatuojamąją dalį). Nustatyta, kad *Jindal Saw* subsidijų norma yra 3,91 % (žr. ginčijamo reglamento 271 konstatuojamąją dalį).

203 Dėstydamos pirmąjį kaltinimą ieškovės teigia, kad Komisija pažeidė pagrindinio reglamento 3 straipsnio 2 punktą ir 6 straipsnio d punktą, nes bendrovei *Jindal Saw* suteiktą naudą nustatė nesiremdama realiomis sąnaudomis, kurias ta bendrovė pateikė kaip „iškrauto produkto kainą“, į kurią patenka geležies rūdos pirkimo kaina ir transportavimo nuo kasyklos iki gamyklų Indijoje sąnaudos. Pasak ieškovių, Komisija negalėjo pagrįstai remtis vidutine pirkimo kaina, į kurią įskaičiuotos „standartinės vidutinės svertinės vežimo iš kasyklos į gamyklą išlaidos“ Indijoje.

204 Komisija, palaikoma į bylą įstojusios šalies, ginčija šio kaltinimo pagrįstumą ir teigia, viena vertus, kad geležies rūdos Indijoje vidutinės pirkimo kainos, į kurią įtrauktos transporto sąnaudos, nustatytos remiantis dviejų per tyrimą bendradarbiavusių Indijos eksportuojančių gamintojų patirtų transporto sąnaudų vidurkiu, apskaičiavimo tikslas buvo nustatyti, kokia būtų geležies rūdos kaina bet kurioje kasykloje Indijoje, ir, kita vertus, kad, palyginti su už Indijos ribų taikoma tinkama lyginamąja kaina, bet kokio kito metodo taikymas būtų suteikęs dirbtinės naudos ar žalos šiems eksportuojantiems gamintojams, atsižvelgiant į jų realias logistikos sąnaudas ir atstumą nuo gamyklų iki kasyklų, iš kurių jiems tiekiama geležies rūda.

205 Todėl reikia išnagrinėti, ar šiuo atveju Komisija, atsižvelgdama į vidutinę geležies rūdos pirkimo Indijoje kainą, į kurią įtrauktos ne faktinės kiekvieno iš šių eksportuojančių gamintojų patirtos transporto sąnaudos, o jų pateiktų transporto išlaidų pagrindu apskaičiuotos „standartinės vidutinės svertinės sąnaudos“, galėjo teisėtai konstatuoti, kad abu per tyrimą bendradarbiavę Indijos eksportuojantys gamintojai gavo naudos.

206 Siekiant nustatyti, ar pagrindinio reglamento 6 straipsnis, konkrečiai to straipsnio d punktas, turi būti aiškinamas taip, kad Komisija, apskaičiuodama naudą, privalo remtis kiekvieno eksportuojančio gamintojo mokamomis individualiomis kainomis, jei turi apie jas duomenų, ar gali tą naudą apskaičiuoti remdamasi vidutine kaina, į kurią įskaičiuotos transporto sąnaudos, atitinkančios per tyrimą bendradarbiavusių eksportuojančių gamintojų patirtų sąnaudų vidurkį, reikia išanalizuoti šios nuostatos terminus, kontekstą ir tikslą.

207 Visų pirma, reikia pažymėti, kad pagrindinio reglamento 6 straipsnio pavadinimas „Gavėjo naudos apskaičiavimas“. Terminas „gavėjas“ (vartojama vienaskaita) dar sykį pavartotas šio straipsnio įžanginiame sakinyje. Beje, remiantis žodžių junginiu „gavėjo nauda“ galima teigti, kad naudos egzistavimo nustatymas konkrečiai taikomas fiziniam ar juridiniam asmeniui. Tuo remiantis darytina išvada, kad nauda turi būti įrodyta ir apskaičiuota kiekvienam gavėjui atskirai, atsižvelgiant į jo padėtį.

208 Paskui, remiantis pagrindinio reglamento 5 straipsniu, teigtina, kad to reglamento 6 straipsnyje nustatyti pagrindiniai principai, taikomi apskaičiuojant subsidijos dydį, įvardijamą kaip „gavėjo nauda“. Šie pagrindiniai principai susiję su finansiniais indėliais, suteiktais kaip valdžios institucijų įnašas, paskola, paskolos garantija ir prekių ar paslaugų teikimas ir prekių pirkimas. Remiantis šiais pagrindiniais principais, nauda egzistuoja tuo atveju, jeigu gavėjas gavo finansinį įnašą palankesnėmis sąlygomis, palyginti su tomis, kuriomis jį būtų gavęs rinkoje.

209 Konkrečiai kalbant apie prekių tiekimą, pagrindinio reglamento 6 straipsnio d punkte numatyta, kad nauda egzistuoja tik tuo atveju, jeigu tos prekės „suteiktos už mažesnį nei pakankamą atlygį“, o „atlygio pakankamumas nustatomas atsižvelgiant į tai, kurioje valstybėje aptariama prekė ar paslauga suteikta, nupirkta, vyraujančias rinkos sąlygas, įskaitant kainą, kokybę, galimybes gauti, paklausą, transportavimą ir kitas pirkimo ar pardavimo sąlygas“.

210 Remiantis šiomis nuostatomis teigtina, kad, apibrėžiant „naudą“, reikia atlikti palyginimą ir kad tas palyginimas turi būti atliekamas atsižvelgiant į visas sąnaudas, kurių gavėjas patiria dėl valdžios institucijų tiekiamos prekės gavimo, nes tuo palyginimu siekiama įvertinti mokamos kainos adekvatumą, palyginti su įprastomis rinkos sąlygomis. Iš tiesų gavėjas gali gauti „naudos“ tik tuo atveju, jeigu dėl valdžios institucijų finansinio indėlio jis atsiduria geresnėje padėtyje, nei būtų buvęs nesant tokio indėlio. Taigi remiantis šia nuostata darytina išvada, kad, jei įmanoma, Komisijos taikomas metodas naudai apskaičiuoti turi leisti atspindėti naudą, kurią gavėjas realiai gavo.

211 Todėl reikia pripažinti, kad šiuo atveju ginčijamame reglamente Komisijos taikytas metodas neatitinka šio tikslo. Šis metodas iš tikrųjų neleidžia Komisijai patikrinti, ar nauda buvo realiai suteikta kiekvienam iš šių eksportuojančių gamintojų ir ar konkretus eksportuojantis gamintojas tikrai yra geresnėje padėtyje dėl valdžios institucijų finansinio indėlio nei be jo. Todėl atsižvelgdama į vidutines transporto sąnaudas, kurios yra vienodos šiems dviem eksportuojantiems gamintojams, Komisija negali atmesti galimybės, kad vienas iš jų negauna naudos būtent dėl to, kad jo patiriamos realios transporto išlaidos yra tokios, kad jis negauna jokios naudos dėl palankios pačios prekės kainos.

212 Remiantis pagrindinio reglamento 3 straipsnio 1 ir 2 dalimis, darytina išvada, kad eksportuojančiam gamintojui subsidija suteikta tik tuo atveju, jei valdžios institucijų finansinis indėlis iš tiesų suteikia naudos tam eksportuojančiam gamintojui.

213 Tuo remiantis darytina išvada, kad, atsižvelgiant į pagrindinio reglamento 6 straipsnio formuluotę, tikslą ir kontekstą, tokiomis aplinkybėmis, kaip antai šioje byloje, kai nustatyti tik trys eksportuojantys gamintojai ir kai tik du iš jų bendradarbiavo per tyrimą, tas straipsnis negali būti aiškinamas taip, kad juo remdamasi Komisija gali abiejų per tyrimą bendradarbiavusių eksportuojančių gamintojų gautą naudą skaičiuoti veikiau taikydama vidutinę pirkimo kainą, į kurią įskaičiuotos transporto sąnaudos, atitinkančios šių dviejų eksportuojančių gamintojų patirtų sąnaudų vidurkį, o ne kiekvieno iš jų realiai sumokėtą kainą, įskaitant faktines transporto sąnaudas.

214 Tokiomis aplinkybėmis reikia pažymėti, kad negalima atmesti galimybės, kad toks individualios naudos skaičiavimas galėjo baigtis konstatavimu, kad *Jindal Saw* negavo naudos nustačius nagrinėjamus eksporto ribojimus ir dėl tos priežasties, kad, kalbant apie šį eksportuojantį gamintoją, nebuvo su tais ribojimais susijusios subsidijos, atsižvelgiant į pagrindinio reglamento 3 straipsnyje nustatytas sąlygas.

215 Šios išvados negali paneigti Komisijos nurodyti argumentai.

216 Tai taikoma, pirma, argumentui, kad taikyto metodo naudojimas buvo pagrįstas poreikiu palyginti remiantis vidurkiu nustatytą lyginamąją kainą su kita kaina, kuri savo ruožtu turėtų būti vidutinė kaina.

217 Tai, kad Komisija, taikydama pagrindinio reglamento 6 straipsnio d punkto ii papunktį, turėjo remtis lyginamąja ne Indijos kaina, visiškai nereiškia, kad turėjo apskaičiuoti geležies rūdos pirkimo Indijoje vidutinę kainą bet kurioje Indijos kasykloje.

218 Iš tiesų, pagrindiniame reglamente nedaroma jokio skirtumo, kiek tai susiję su naudos skaičiavimu tais atvejais, kai Komisija turi taikyti šią nuostatą.

219 Šiuo atveju negalima pritarti Komisijos atsakymuose į Bendrojo Teismo klausimus, pateiktus pritaikius proceso organizavimo priemones, išdėstytiems argumentams, kad pagrindinio reglamento 6 straipsnio d punkto terminai, viena vertus, „vyraujančios [esamos] sąlygos“ ir, kita vertus, „vyraujančios sąlygos“, kurie atitinkamai vartojami to d punkto pirmoje pastraipoje ir antros pastraipos ii papunktyje, reiškia, jog lyginamoji kaina nebūtinai turi būti susieta su konkrečia eksportuojančio gamintojo padėtimi, bet gali būti siejama su rinkoje vyraujančiomis sąlygomis. Toks pagrindinio reglamento 6 straipsnio d punkto aiškinimas grindžiamas nurodytų nuostatų klaidingu aiškinimu. Šie terminai abiem atvejais reiškia lyginamąją kainą, kuri turi būti nustatoma, o ne finansinio indėlio tiekiamų prekių forma gavėjo mokamas kainas, kurios turi būti lyginamos su lyginamąja kaina siekiant nustatyti, ar gavėjas tikrai gauna geresnę kainą, palyginti su ta, kurią gautų rinkoje be valdžios institucijų intervencijos. Atvirkščiai, tuo remiantis jokiu būdu negalima teigti, kad reikia atsižvelgti tik į gavėjo mokamas kainas, kurios atspindi „vyraujančias [esamas] sąlygas“ rinkoje, arba į rinkoje „vyraujančias sąlygas“, kad būtų galima nustatyti, ar gavėjas sumokėjo mažiau nei tinkamą kainą už valdžios institucijų patiektų prekių įsigijimą.

220 Antra, kaip pažymėjo ieškovės, kiekvieno eksportuojančio gamintojo realiai patirtų sąnaudų, kurios priklauso nuo faktinių logistikos sąnaudų ir nuo atstumo tarp gamyklų ir kasyklų, iš kurių tiekiama geležies rūda, naudojimas nagrinėjant, ar tie eksportuojantys gamintojai galėjo gauti naudos, nelemia dirbtinės naudos ar žalos. Iš tiesų, nesant įtariamų subsidijų, kiekvienas eksportuojantis gamintojas gautų vienodos naudos ar patirtų vienodos žalos, jeigu būtų patyręs tas pačias transporto sąnaudas.

221 Trečia, remiantis apeliacinio komiteto ataskaita, pateikta nagrinėjant ginčą „Jungtinės Valstijos. Anglinis plienas. Indija“ (žr. šio sprendimo 160 punktą), negalima teigti, kad Komisija privalėjo atlikti palyginimą remdamasi tik vidutine kaina, taikoma Indijos eksportuojantiems gamintojams.

222 Atvirkščiai, remiantis apeliacinio komiteto ataskaita, pateikta nagrinėjant šį ginčą, darytina išvada, kad tyrimą atliekanti tarnyba turi turėti galimybę tikslinti lyginamąją kainą taip, kad ši atspindėtų rinkos sąlygas. Iš tiesų, nagrinėjant tą ginčą tyrimą atliekančios tarnybos pasirinkta lyginamoji kaina atspindėjo pristatymo būdą, kuris susijęs tik su keliais sandoriais tiekimo šalyje, todėl neatspindėjo aptariamai prekei pristatyti paprastai taikomų tiekimo išlaidų. Apeliacinis komitetas nusprendė, kad tokiu atveju tyrimą atliekančios tarnybos naudojamas metodas „naudai“ apskaičiuoti turi sudaryti sąlygas atlikti lyginamosios kainos patikslinimus, kad ji atspindėtų pristatymo išlaidas, kurios labiau atitiktų aptariamai prekei tiekimo šalyje įprastai taikomas pristatymo išlaidas. Reikia konstatuoti, kad šiuose argumentuose nėra nieko, kas draustų Komisijai nustatyti dvi lyginamąsias kainas šioje byloje nagrinėjamu atveju, kai buvo tik du eksportuojantys gamintojai, kurie nebūtinai naudojosi tuo pačiu pristatymo būdu, nes tai būtų jai leidę palyginti remiantis pirkimo kaina, į kurią kiekvieno eksportuojančio gamintojo atveju būtų įtrauktos jo faktiškai patirtos transporto išlaidos.

223 Remiantis visais išdėstytais argumentais, darytina išvada, kad, kiek tai susiję su *Jindal Saw*, dėl aptariamų eksporto ribojimų gautą naudą Komisija nustatė pažeisdama pagrindinio reglamento 6 straipsnio d punktą.

224 Šioje byloje, kaip galima remtis šio sprendimo 214 punkte išdėstytu konstatavimu, ši klaida galėjo lemti išvadą, kad *Jindal Saw* gavo naudos dėl aptariamų eksporto ribojimų nustatymo, nors tokios naudos nebuvo.

225 Iš tiesų, kaip galima teigti remiantis 2018 m. gegužės 25 d. Komisijos atsakymais į Bendrojo Teismo pateiktus klausimus, *Jindal Saw* patirtos faktinės transporto sąnaudos buvo didesnės nei tos, į kurias atsižvelgė Komisija kaip į vidutines ir kurias įtraukė į geležies rūdos pirkimo Indijoje vidutinės kainos skaičiavimą. Šis transporto sąnaudų skirtumas lemia tai, kad kaina, už kurią *Jindal Saw* įsigijo geležies rūdą Indijos rinkoje, iš tiesų buvo aukštesnė, nei Komisijos nustatyta vidutinė kaina atlygiui nustatyti, o tai neišvengiamai turėjo įtakos naudai, kurią galėjo gauti šis eksportuojantis gamintojas.

226 Tokiomis aplinkybėmis reikia pripažinti, kad dėl šios klaidos gali kilti abejonių ginčijamo reglamento teisėtumu, o visa Komisijos atlikta paties subsidijos egzistavimo analizė gali tapti negaliojanti, todėl Komisija teisės aktuose nustatyta tvarka nepagrindė išvados, kad *Jindal Saw* gaminamo aptariamo produkto importui turi būti taikomas kompensacinis muitas (šiuo klausimu ir pagal analogiją žr. 2011 m. spalio 25 d. Sprendimo *Transnational Company „Kazchrome“ ir ENRC Marketing / Taryba*, T-192/08, EU:T:2011:619, 119 punktą ir nurodytą jurisprudenciją).

227 Todėl reikia pritarti ketvirto pagrindo antroje dalyje išdėstytam pirmam kaltinimui ir nebereikia priimti sprendimo dėl šioje dalyje išdėstytų antrojo ir trečiojo kaltinimų dėl atitinkamai pagrindinio reglamento 3 straipsnio 2 dalies ir 6 straipsnio d punkto pažeidimo, nes Komisija klaidingai atsitiktine tvarka atrinko tam tikrus pristatymo bendrovei *Jindal Saw* sąnaudų duomenis tam, kad apskaičiuotų standartines vidutines transportavimo sąnaudas, ir dėl to reglamento 15 straipsnio 1 dalies trečios pastraipos pažeidimo, nes Komisija nustatė kompensacinį muitą, kuris yra didesnis už kompensuotinas subsidijas.

Dėl penktojo pagrindo, susijusio su pagrindinio reglamento 8 straipsnio 1, 2 ir 5 dalių ir 15 straipsnio 1 dalies trečios pastraipos pažeidimu

228 Dėstydamos penktąjį pagrindą, kurį reikia išnagrinėti dėl to, kad jis gali lemti ginčijamo reglamento panaikinimą platesne apimtimi, ieškovės teigia, kad Komisija nepagrindė Sąjungos pramonei padarytos žalos egzistavimo nustatymo ją patvirtinančiais įrodymais ir objektyviu tyrimu. Jos teigia, kad analizuodama subsidijuoto importo poveikį tos pramonės panašaus produkto kainoms ir, konkrečiai, nustatydama, kiek buvo priverstinai sumažinta nagrinėjamo produkto kaina, palyginti su tos pramonės panašiu produktu, Komisija nepalygino kainų nei toje pačioje, nei lygiavertėje prekybos stadijoje, todėl pažeidė pagrindinio reglamento 8 straipsnio 1 ir 2 dalis.

229 Pasak ieškovių, iš aptariamo produkto kainos priverstinio sumažinimo apskaičiavimo padarytas išvadas Komisija panaudojo nustatydama Sąjungos pramonei padarytą žalą ir konstatuodama priežastinį ryšį tarp šio produkto importo ir žalos, taip pat skaičiuodama žalos skirtumą. Todėl klaidos, padarytos skaičiuojant priverstinį kainos sumažinimą, turi įtakos kitoms ginčijamo reglamento dalims. Konkrečiai kalbant, pernelyg didelio žalos skirtumo nustatymo pasekmė yra tai, kad tame reglamente nustatytas kompensacinio muito dydis viršija muito dydį, kurio pakaktų panaikinti šiai pramonei padarytą žalą, todėl pažeista pagrindinio reglamento 15 straipsnio 1 dalies trečia pastraipa.

230 Komisija, palaikoma į bylą įstojusios šalies, ginčija šio pagrindo pagrįstumą. Ji teigia, kad ieškovių argumentai yra netikslūs. Be to, priešingai, nei teigia ieškovės, priverstinis kainos sumažinimas iš tikrųjų apskaičiuotas remiantis kainų palyginimu toje pačioje ir lygiavertėje prekybos stadijoje.

231 Komisija pažymi, kad pagrindiniame reglamente nenustatyta, kaip turi būti skaičiuojamas priverstinis kainos sumažinimas, ir kad jurisprudencijoje taip pat nenurodyta konkreti metodika jam apskaičiuoti.

232 Beje, Komisija primena, kad visus priverstiniam kainų sumažinimui apskaičiuoti naudojamus duomenis pateikė suinteresuotosios šalys.

233 Be to, Komisija tvirtina, kad pagrindiniame reglamente, atsižvelgiant į jurisprudencijoje pateiktus jo išaiškinimus, nenustatyta, kad priverstinis kainų sumažinimo skaičiavimas turi būti grindžiamas realiomis kainomis, kad būtų atsižvelgta į realią konkurenciją rinkoje ir į kliento požiūrį, kaip teigia ieškovės.

234 Galiausiai Komisija teigia, kad bet kuriuo atveju aptariamo importo priverstinis kainos sumažinimas yra tik vienas iš didelės žalos Sąjungos pramonei egzistavimo rodiklių, kad priverstinio kainų sumažinimo konstatavimai, kiek tai susiję su kitu per tyrimą bendradarbiavusiu Indijos eksportuojančiu gamintoju, nebuvo užginčyti ir kad priežastinio ryšio tarp aptariamo importo ir žalos tai pramonei analizė grindžiama net tik su kaina, bet ir su kiekiu susijusiais argumentais, kurie patys savaime gali būti pakankamas pagrindas padaryti išvadą, kad priežastinis ryšys egzistuoja.

235 Šiame pagrinde ieškovės konkrečiai teigia, kad Komisija padarė priverstinio kainos sumažinimo apskaičiavimo klaidų, kurios laikomos pagrindinio reglamento 8 straipsnio pažeidimu ir kurios daro poveikį ginčijamo reglamento galiojimui.

236 Reikia priminti, kad, remiantis pagrindinio reglamento 8 straipsnio 1 dalimi, žala Sąjungos pramonei nustatoma remiantis ją patvirtinančiais įrodymais ir objektyviai ištyrus, viena vertus, subsidijuoto importo kiekį ir šio importo poveikį panašių produktų kainoms Sąjungos rinkoje ir, kita vertus, to importo poveikį minėtai pramonei.

237 Konkrečiai dėl subsidijuoto importo poveikio kainoms pažymėtina, kad pagrindinio reglamento 8 straipsnio 2 dalyje numatyta pareiga išnagrinėti, ar importuoti produktai buvo parduodami gerokai mažesne kaina, palyginti su Sąjungos pramonės panašaus produkto kaina, ir ar šis importas kitaip verčia gerokai mažinti kainas arba neleidžia joms pernelyg kilti, kaip kad būtų atsitikę kitomis aplinkybėmis.

238 Pagrindiniame reglamente nepateikta priverstinio kainos mažinimo sąvoka ir nenustatyta jo apskaičiavimo tvarka.

239 Kaip nustatyta pagrindinio reglamento 8 straipsnio 1 ir 2 dalyse, aptariamo importo priverstinis kainos mažinimas skaičiuojamas tam, kad būtų galima nustatyti, ar Sąjungos pramonė patyrė žalos dėl šio importo, o tas skaičiavimas plačiau naudojamas siekiant įvertinti tą žalą ir nustatyti žalos skirtumą, t. y. žalos pašalinimo lygį. To paties 8 straipsnio 1 dalyje nustatyta pareiga objektyviai išnagrinėti subsidijuojamo importo poveikį reiškia, kad reikia teisingai palyginti aptariamo produkto ir tos pramonės panašaus produkto kainas, kai pardavimas vykdomas Sąjungos teritorijoje. Siekiant užtikrinti šio palyginimo teisingumą, kainos turi būti lyginamos toje pačioje prekybos stadijoje. Skirtingose prekybos stadijose nustatytų kainų, t. y. neįtraukus visų su prekybos stadija susijusių sąnaudų, į kurias reikia atsižvelgti, palyginimas neišvengiamai lemtų dirbtinius rezultatus, kuriais remiantis nebus galima teisingai įvertinti žalos Sąjungos pramonei. Teisingas palyginimas yra žalos šiai pramonei apskaičiavimo teisėtumo sąlyga (šiuo klausimu ir pagal analogiją žr. 2011 m. vasario 17 d. Sprendimo *Zhejiang Xinshiji Foods ir Hubei Xinshiji Foods / Taryba*, T-122/09, nepaskelbtas Rink., EU:T:2011:46, 79 ir 85 punktus).

240 Remiantis ginčijamo reglamento 293 konstatuojamąja dalimi, priverstinio kainų mažinimo skirtumas šiuo atveju buvo apskaičiuotas taip:

„Komisija priverstinį kainų mažinimą tiriamuoju laikotarpiu nustatė remdamasi duomenimis, kuriuos pateikė eksportuojantys gamintojai ir Sąjungos pramonė, lygindama:

a) pagal gamintojo kainas EXW sąlygomis pakoreguotas vidutines svertines Sąjungos gamintojų kiekvienos rūšies produkto pardavimo nesusijusiems pirkėjams Sąjungos rinkoje kainas ir

b) iš bendradarbiaujančių Indijos gamintojų importuoto kiekvienos rūšies produkto atitinkamas vidutines svertines kainas pirmam nepriklausomam pirkėjui Sąjungos rinkoje, nustatytas remiantis CIF (kaina, draudimas ir frachtas) ir tinkamai pakoreguotas atsižvelgiant į išlaidas po importo.“

241 Remiantis ginčijamo reglamento 382 konstatuojamąja dalimi, darytina išvada, kad šio reglamento 293 konstatuojamosios dalies b punkte nurodytos kainos atitinka eksporto kainą, kaip ji apskaičiuota per antidempingo procedūrą.

242 Beje, ginčijamo reglamento 301 konstatuojamojoje dalyje Komisija padarė išvadą, kad *Jindal Saw* pagaminto ir Sąjungoje parduodamo nagrinėjamo produkto kaina priverstinai buvo sumažinta 30,9 % remiantis svertiniu vidurkiu, o tai reiškia, kad kainos, kuriomis *Jindal Saw* šį produktą pardavinėjo Sąjungoje, buvo 30,9 % mažesnės už Sąjungos pramonės panašaus produkto kainą.

243 Taigi ginčijamo reglamento 293 konstatuojamojoje dalyje atskleidžiama, kad kainos buvo palygintos toje pačioje prekybos stadijoje, t. y. Sąjungos pramonės pardavimų atveju atsižvelgiant į EXW kainas, o *Jindal Saw* pardavimų atveju – į CIF kainas. Tačiau Bendrajam Teismui pritaikius proceso organizavimo priemones ir pateikus klausimus, Komisija nurodė, kad iš tikrųjų tame palyginime buvo atsižvelgta, viena vertus, kiek tai susiję su ta pramone, arba į gamybos subjektų EXW kainas, kai šie tiesiogiai parduodavo nepriklausomiems pirkėjams, arba į pardavimo subjektų EXW kainas, ir, kita vertus, kiek tai susiję su *Jindal Saw*, į CIF kainas, atitinkančias eksporto kainą, apskaičiuotą per lygiagrečią antidempingo procedūrą, kad būtų nustatytas dempingo skirtumas, atsižvelgiant į įvairius patikslinimus, be kita ko, skirtus aptariamo produkto kainai prieš bet kokį *Jindal Saw* pardavimo subjektų dalyvavimą apskaičiuoti.

244 Šiuo klausimu Komisija teigia, kad Sąjungos pramonės pardavimo subjektų pardavimai turi būti laikomi pardavimais, „lygiaverčiais EXW kainai“, todėl į jas tinkamai atsižvelgta kaip į tos pramonės panašaus produkto pardavimus „EXW kaina“, apskaičiuojant priverstinį kainos sumažinimą. Todėl lyginant kainas iš tikrųjų atsižvelgta į kainas toje pačioje prekybos stadijoje.

245 Šiam teiginiui pritarti negalima.

246 Nors ginčijamo sprendimo 293 konstatuojamojoje dalyje ir per teismo posėdį Komisija nurodė, kad atlikdama palyginimą atsižvelgė į Sąjungos pramonės kainas EXW sąlygomis, faktiškai ji palygino šios pramonės pardavimo pirmiesiems nepriklausomiems pirkėjams kainas su *Jindal Saw* CIF kaina.

247 Kadangi Komisija naudojo Sąjungos pramonės panašaus produkto pardavimo pirmiesiems nepriklausomiems pirkėjams kainas, laikydamasi reikalavimo palyginti kainas toje pačioje prekybos stadijoje ji taip pat privalėjo jas lyginti su *Jindal Saw* produktų pardavimo pirmiesiems nepriklausomiems pirkėjams kaina.

248 Be to, reikia konstatuoti, kad ne tiesiogiai gamintojo, o pardavimo tarpininko vykdoma prekyba produktais lemia šio tarpininko sąnaudas ir jo pelno maržą, todėl pardavimo tarpininko taikomos kainos nepriklausomiems pirkėjams taip pat paprastai būna aukštesnės už gamintojų tiesioginių pardavimų tokiems pirkėjams kainas. Todėl pardavimo subjektų taikomos kainos negali būti prilygintos gamintojo taikomoms kainoms.

249 Todėl palygindama kainas, kad apskaičiuotų priverstinį kainų mažinimą, ir tuo tikslu pardavimo subjektų taikomas kainas nepriklausomiems pirkėjams prilygindama, kaip nurodyta šio sprendimo 244 punkte, gamintojų tiesioginio pardavimo kainoms tokiems pirkėjams, tačiau tik tiek, kiek tai susiję su Sąjungos pramonės panašiu produktu, Komisija atsižvelgė į padidintą, todėl *Jindal Saw* nepalankią šio produkto kainą, nes ši didžiąją dalį pardavimo Sąjungoje vykdė per pardavimo tarpininkus ir jos padėtis šiuo aspektu skyrėsi nuo kito per tyrimą bendradarbiavusio gaminančio eksportuotojo padėties.

250 Beje, priešingai, nei teigia Komisija, remiantis 2011 m. lapkričio 30 d. Sprendimu *Transnational Company „Kazchrome“ ir ENRC Marketing / Taryba ir Komisija* (T-107/08, EU:T:2011:704) negalima teigti, kad, kiek tai susiję su nagrinėjamu produktu, ji turėjo atsižvelgti į kainas išleidimo į laisvą apyvartą stadijoje, o tai šiuo atveju atitiktų Indijos gaminančių eksportuotojų produktų CIF kainą.

251 Remiantis to sprendimo 62 ir 63 punktais, darytina išvada, jog toje byloje Bendrasis Teismas nusprendė, kad apskaičiuojant kainos mažinimą turėjo būti naudojamasi su nepriklausomais pirkėjais suderėtomis kainomis, t. y. kainomis, į kurias jie galėjo atsižvelgti nuspręsdami, ar perka Sąjungos pramonės produkciją, ar aptariamų eksportuojančių gamintojų prekes, o ne kainomis tarpinėje stadijoje.

252 Remiantis išdėstytais argumentais darytina išvada, kad dėl to, jog nustatydama Sąjungos pramonės panašaus produkto kainą Komisija atsižvelgė į su pagrindiniu Sąjungos gamintoju susijusių pardavimo subjektų pardavimo kainas ir neatsižvelgė į *Jindal Saw* pardavimo subjektų pardavimo kainas, kad nustatytų šios įmonės pagaminto aptariamo produkto kainą, negalima teigti, kad priverstinio kainos mažinimo skaičiavimas buvo atliktas lyginant kainas toje pačioje prekybos stadijoje.

253 Kaip galima teigti remiantis šio sprendimo 239 punktu, kainos palyginimas toje pačioje prekybos stadijoje yra aptariamo produkto priverstinio kainos mažinimo skaičiavimo teisėtumo sąlyga. Dėl to ginčijamame reglamente Komisijos atliktas priverstinio kainos mažinimo skaičiavimas turi būti laikomas prieštaraujančiu pagrindinio reglamento 8 straipsnio 1 daliai.

254 Todėl ieškovių pateiktas priverstinio kainų mažinimo skaičiavimo, kiek tai susiję su *Jindal Saw* produktais, ginčijimas yra pagrįstas.

255 Remiantis išdėstytais argumentais, darytina išvada, kad dėl Komisijos padarytos klaidos apskaičiuojant aptariamo produkto priverstinį kainos mažinimą, kiek tai susiję su *Jindal Saw* produktais, buvo atsižvelgta į priverstinį tos kainos mažinimą, kurio dydis ar net pats buvimas buvo nustatytas netinkamai.

256 Ginčijamo reglamento 338 konstatuojamojoje dalyje Komisija pažymėjo priverstinio kainų mažinimo egzistavimo svarbą. Šio reglamento 339 ir 340 konstatuojamosiose dalyse ji nusprendė, kad aptariamo produkto pardavimas gerokai mažesnėmis kainomis, nei taikomos Sąjungos pramonės, paaiškina, atsižvelgiant į didesnį kaip 30 % priverstinį kainos mažinimą, viena vertus, pardavimo masto ir to produkto rinkos dalių padidėjimą ir, kita vertus, galimybės tai pramonei padidinti pardavimų mastą Sąjungos rinkoje iki tvarų pelną užtikrinančio lygmens nebuvimą. Be to, 340 konstatuojamojoje dalyje ji konstatavo, kad importas gerokai mažesne kaina, nei tos pramonės taikoma kaina, labai sumažino kainas Sąjungos rinkoje ir dėl tos priežasties neleido didinti kainų, kurios būtų išaugusios nesant to importo, ir padarė išvadą, kad tuo pačiu metu, kai vyko importas gerokai mažesne kaina, nei taikoma Sąjungos pramonės, ši pramonė patyrė žalos.

257 Remiantis šio sprendimo 256 punkte nurodytomis ginčijamo reglamento konstatuojamosiomis dalimis, darytina išvada, kad, remiantis tame reglamente apskaičiuotu priverstiniu kainos mažinimu, padaryta išvada, jog aptariamo produkto importas padarė žalos Sąjungos pramonei. Tačiau, remiantis pagrindinio reglamento 1 straipsnio 1 dalimi ir 8 straipsnio 5 dalimi, priežastinio ryšio tarp subsidijuojamo importo ir žalos Sąjungos pramonei egzistavimas yra būtina sąlyga kompensuojamajam muitui nustatyti.

258 Be to, kaip teigia ieškovės, dėstydamos šios dalies trečiąjį kaltinimą, negalima atmesti prielaidos, kai jei priverstinis kainų mažinimas būtų apskaičiuotas teisingai, žalos Sąjungos pramonei skirtumas būtų mažesnis už subsidijos normą. Tokiu atveju, kaip nustatyta pagrindinio reglamento 15 straipsnio 1 dalies trečioje pastraipoje, kompensacinio muito dydis turėtų būti sumažintas iki tokios normos, kuri būtų pakankama tai žalai pašalinti.

259 Todėl šis pagrindas, kuriam reikia pritarti, susijęs su argumentais, kurie yra būtinas pagrindas nustatyti kompensacinį muitą už *Jindal Saw* gaminamo aptariamo produkto importą, todėl tą reglamentą reikia panaikinti tiek, kiek jis taikomas šiai įmonei, kaip nustatyta šio sprendimo 226 punkte nurodytoje jurisprudencijoje, o šeštojo pagrindo nagrinėti nereikia.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

260 Pagal Procedūros reglamento 134 straipsnio 1 dalį iš pralaimėjusios šalies priteisiamos bylinėjimosi išlaidos, jei laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi Komisija pralaimėjo bylą, be savo bylinėjimosi išlaidų, ji turi padengti ieškovių bylinėjimosi išlaidas pagal jų pateiktus reikalavimus.

261 Pagal Procedūros reglamento 138 straipsnio 3 dalį Bendrasis Teismas gali nuspręsti, kad į bylą įstojusi šalis, kuri nenurodyta šio straipsnio 1 ir 2 dalyse, padengia savo bylinėjimosi išlaidas. Šios bylos aplinkybėmis reikia nuspręsti, kad į bylą įstojusi šalis padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (pirmoji išplėstinė kolegija)

nusprendžia:

1. **Panaikinti 2016 m. kovo 17 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentą (ES) 2016/387, kuriuo nustatomas galutinis kompensacinis muitas importuojamiems Indijos kilmės kaliojo ketaus (dar vadinamo ketumi su rutuliniu grafitu) vamzdžiams ir vamzdeliams, tiek, kiek jis taikomas *Jindal Saw Ltd.***

2. **Europos Komisija padengia savo, *Jindal Saw* ir *Jindal Saw Italia SpA* patirtas bylinėjimosi išlaidas**.

3. ***Saint-Gobain Pam* padengia savo bylinėjimosi išlaidas.**

Pelikánová Valančius Nihoul

Svenningsen Öberg

Paskelbta 2019 m. balandžio 10 d. viešame teismo posėdyje Liuksemburge.

Parašai.

Turinys

Ginčo aplinkybės 2

Procesas ir šalių reikalavimai 4

Dėl teisės 5

Dėl 2017 m. spalio 18 d. pastabų priimtinumo 5

Dėl esmės 7

Dėl antrojo pagrindo dėl pagrindinio reglamento 10 straipsnio ir teisės į gynybą pažeidimo 8

Dėl septintojo pagrindo dėl pagrindinio reglamento 30 straipsnio 4 ir 5 dalių ir teisės į gynybą pažeidimo 9

Dėl pirmojo pagrindo, susijusio su pagrindinio reglamento 3 straipsnio 1 dalies a punkto iv papunkčio pažeidimu 12

– Pirmojo pagrindo pirma dalis dėl klaidingo teisinio kriterijaus taikymo siekiant konstatuoti, kad egzistuoja veiksmas „paveda“, ir dėl akivaizdžių vertinimo klaidų 13

– Dėl pirmojo pagrindo antros dalies, susijusios su sąvokų „finansinis indėlis“, kaip ji suprantama pagal pagrindinio reglamento 3 straipsnio 1 dalies a punktą, ir „nauda“, kaip ji suprantama pagal to straipsnio 2 punktą, painiojimu taikant 3 straipsnio 1 dalies a punktą 19

Dėl trečiojo pagrindo, susijusio su pagrindinio reglamento 4 straipsnio 1 dalies ir 2 dalies a punkto pažeidimu 20

– Dėl trečiojo pagrindo pirmos dalies, susijusios su subsidijos geležies rūdos tiekimui nekonkretumu 20

– Dėl trečiojo pagrindo antros dalies, susijusios su subsidijos, teikiamos taikant geležies rūdos eksporto mokestį, nekonkretumu 22

Dėl ketvirtojo pagrindo, susijusio su pagrindinio reglamento 3 straipsnio 2 dalies, 6 straipsnio d punkto ir 15 straipsnio 1 dalies pažeidimo 22

– Dėl ketvirtojo pagrindo pirmos dalies, susijusios su pagrindinio reglamento 3 straipsnio 2 dalies ir 15 straipsnio 1 dalies antros pastraipos pažeidimu 23

– Dėl ketvirtojo pagrindo antros dalies, susijusios su pagrindinio reglamento 3 straipsnio 2 dalies ir 6 straipsnio d punkto ir, dėl tos priežasties, to paties reglamento 15 straipsnio 1 dalies trečios pastraipos pažeidimu 25

Dėl penktojo pagrindo, susijusio su pagrindinio reglamento 8 straipsnio 1, 2 ir 5 dalių ir 15 straipsnio 1 dalies trečios pastraipos pažeidimu 29

Dėl bylinėjimosi išlaidų 33